

TEOZÓFIA

A MAGYAR TEOZÓFIAI TÁRSULAT FOLYÓIRATA

87. évfolyam

1994

2. szám

TEOZÓFIA

A Magyar Teozófiai Társulat újraindított tájékoztatója.

Kézirat gyanánt.

1994.

87. évfolyam, 2. szám.

Szerkesztették:

Bárány Károly

Bolya István

Temesfői Zsolt

Tartalomjegyzék:

A Maha Chohan levele	1
A Teozófia meghatározása	6
<i>Geoffrey A. Farthing</i>	
Tudatos meghalás jóga módszerek segítségével	12
<i>David Blair (Swami Kripananda)</i>	
A tudomány és a csend misztériuma	17
<i>Ravi Ravindra</i>	
Átmenet a Vízöntő korszakába	24
<i>Leonie de Wet</i>	
Béke	27
<i>Az Új-Zéland -i T. T. folyóiratából.</i>	
Kérdés és felelet rovat	28
A Nemzetközi Elnök írja	29
<i>Radha Burnier</i>	
Írányzatok a Teljesség felé a modern fizikában	30
<i>Dr. Hugh Murdoch</i>	
Köszöntlek Ősz !	34
<i>Grim Rózsa</i>	
Régi Kínai Képecskék (A rohanó út)	36
<i>A.G. Vreede</i>	
A Teozófiai Társulat nemzetközi hírei	39
A Magyar Teozófiai Társulat hírei	41
Az M.T.T. kiadásában megjelent könyvek	44
A Teozófia és a Teozófiai Társulat	45

A MAHA CHOCHAN LEVELE

(Előszó)

Földünk belső szellemi vezető hierarchiája felső hármasságának azt a hatalmas szellemi lényét illetik ezzel a szanszkrit elnevezéssel (ami azt jelenti, hogy Nagy Úr), aki élet és tudat kibontakozása és fejlődése hét sugarának vezető Adeptusai fölötti Hármasságnak azt a megnyilvánulását irányítja, amelyhez a teremtető intellektus működése tartozik bolygónk minden szintjén, a legfelsőbb szellemitől, a fizikaiig. A jobb érthetőség érdekében, a keresztény értelmezés szerinti Szentléleki - Szentszellemi Teremtető Tűz képviselője bolygónk számára. Az okkult hagyományok szerint, túl a mi idő és térfogalmainkon a múlt, jelen és jövő nyitott könyv a számára.

A levél 1881-ben a magát "K.H."-val jelölő Adeptuson át érkezett a következő cikkben említett A.P. Sinnethez, és az okkult világban sokan a Teozófiai Társulat Szellemi Kartájaként értelmezik a sok tekintetben ma is aktuális megnyilatkozást.

A fordítást a már elhalt Hary Györgyné készítette, a "Theosophist" 1975. október-novemberi számában közölt cikk alapján.

- * - * - * - * - * -

A MAHA CHOCHAN LEVELE

Mivel az általunk közreadott tan az egyedüli igaz tan, olyan bizonyítékokkal támogatva, amelyeket hajlandók vagyunk közreadni, végül is diadalmaskodni fog, mint minden más igazság. Szükséges azonban lassanként bevezetni s elméleteit, melyek megdönthetetlen tények azok számára akik tudnak, a modern exakt tudomány által szolgáltatott bizonyítékokkal megerősíteni s általuk igazolni. Ezért tekinthető Col.H.S.O. - aki csak a buddhizmus felélesztésén munkálkodik - olyanak, mint aki a teozófia igaz útján halad, sokkal inkább mint bárki más, akinek célja az okkult tudásra irányuló buzgó törekvéseinek kielégítése. A babonáitól megfosztott buddhizmus - örök igazság, s aki ez utóbbira törekszik, a theos-sophia, az Isteni Bölcsesség, az igazság felé törekszik.

Ha azt akarjuk, hogy tanaink ténylegesen hassanak az un. erkölcsi törvényekre, vagyis az igazság, a tisztaság, az önmegtagadás, az emberszeretet eszméire, akkor a teozófiai tudást hirdetni és népszerűsíteni kell. Az igazi teozófust nem az az egyéni és eltökélt szándék jellemzi, hogy el akarja érni a Nirvánát (minden tudás és tökéletes bölcsesség csúcspontját), amely végül is nem más, mint felfokozott és dicsfénybe vont önzés, hanem az, hogy önfeláldozóan követi a legjobb módokat, amelyekkel társait a helyes útra vezeti, s így minél több embernek előmozdítja a jólétét.

Az emberiség intellektuális része úgy látszik, mintha két részre válna szét. Az egyik rész öntudatlanul előkészül az időleges megsemmisülés, vagy öntudatlanság hosszú korszakaira azáltal, hogy feladja intelligenciáját és a vakbuzgóság, valamint a babona szűk barázdáiba börtönözi be magát. Ez a folyamat szükségképpen az értelmi principium teljes eltorzulásához vezet. A másik rész gátlástalanul átadja magát állatias hajlamainak, szándékosan alávetve magát a tényleges megsemmisülésnek, aminek folytán testük feloszlása után évezredekig tartó lealacsonyodás lesz a sorsuk.

Ezek az "intellektuális osztályok" visszahatnak a hozzájuk vonzódo tudatlan tömegekre, akik úgy tekintenek fel rájuk, mint követendő, nemes és méltó példaképekre, ők pedig lealacsonyítják és erkölcsileg tönkreteszik azokat, akiket óvni és vezetni kellene. A romboló babona és a még rombolóbb materializmus között az igazság fehér galambja alig talál helyet, ahol fáradt és nem szívesen látott lába megpihenhetne.

Itt az ideje annak, hogy a teozófia a szintérré lépjen. Valószínű, hogy a teozófusok gyermekei - amikor annak eljön az ideje - könnyebben lesznek teozófusok, mint bárki más. Az igazság semmiféle kiküldöttje, vagy prófétája sem ért el soha élete folyamán teljes diadalt, még maga Buddha sem. A Teozófiai Társulatot az emberiség jövőendő vallásainak sarokkövéül, azok megalapozására választották ki. A kitűzött cél eléréséhez a társadalom magasabb és alacsonyabb rétegeinek, az alfának és az omegának tágabb körű, bölcsőbb és különösen jobb szándékú összevegyítését kellett elhatározni. A fehér faj legyen az első, amely baráti kezet nyújt a sötétbőrű népek felé, s nevezze a szegény, megvetett "négert" testvérének. Ez a kilátás nem mindenkit kecsegtet, de nem teozófus az, aki ezt az elvet ellenzi.

A szabadoság (Eliphaz Lévi a sátán egyetemes uralmának nevezte volna) és a szabad gondolkodással való visszaélés egyre növekvő győzelme idején hogyan lehetne visszatartani az ember természetes harci ösztönét attól, hogy eddig még nem hallott kegyetlenséggel, szörnyűséggel, zsarnoksággal, igazságtalansággal stb. tegyen kárt embertársaiban, ha nem kerül alkalmazásra a testvériség csillapító befolyása és Buddha ezoterikus tanainak gyakorlati alkalmazása?

Közismert, hogy a teljes felszabadulás az egyetlen, mindent átható hatalom vagy törvény alól, amit a papok Istennek, minden idők bölcsei pedig Buddhának, isteni bölcsességnek, megvilágosodásnak vagy teozófiának neveznek, - az emberi törvények alóli felszabadulást is jelenti. A vallások alapvető tanai a maguk ezoterikus jelentésében azonosoknak fognak bizonyulni, ha egyszer levetik bilincseiket és megszabadulnak dogmatikus magyarázataik holt súlyától, a

személyes elnevezésektől, emberméretű elképzelésektől és fizetett papjaiktól. Az emberek rá fognak jönni arra, hogy Ozirisz, Krishna, Buddha, Krisztus - különböző nevei ugyanannak az egy királyi útnak, a végső üdvösség, a Nirvána felé.

A misztikus kereszténység, vagyis az a kereszténység, amely az ember hetedik princípiuma, a felszabadult Para-atma (Augoeides) segítségével való önmegváltást tanítja, amit egyesek Krisztusnak, mások Buddhának neveznek, s ami egyértelmű a szellemi megújulással vagy újraszületéssel, - ugyanazt az igazságot fejezi ki, mint a buddhisták Nirvánája. Mindannyiunknak meg kell szabadulnunk saját énünktől, az ámtító, látszólagos éntől, hogy felismerjük igazi Énünket az érzékfeletti, isteni életben.

Ha önzetlenek akarunk lenni, akkor törekedjünk arra, hogy mások is meglássák ezt az igazságot, és felismerjék ennek az érzékfeletti énnak, a Buddhának, a prédikátorok Krisztusának vagy Istenének valóságát. Ez az oka annak, amiért még az exoterikus buddhizmus is a legbiztosabb úton vezet az embereket az egyetlen esoterikus igazsághoz.

A mai - akár keresztény, mohamedán, vagy pogány - világban azt látjuk, hogy az igazsággal nem törődnek, a becsületet és könyörületet pedig sutba vágják. Így azután látva azt, hogy a T.T. fő céljait még azok is félremagyarázzák, akik bennünket személyesen igyekeznek szolgálni, mit tegyünk az emberiség többi részével, melyet a "létért való küzdelem" nevű átok sújt, ez a legtermékenyebb talaja a legtöbb bajnak, szenvedésnek és minden gaztetetnek? Miért lett ez a létért való küzdelem a világ csaknem egyetlen rendjévé? Azért, mondjuk mi, mert a buddhizmus kivételével egyetlen vallás sem tanította eddig ennek a földi életnek gyakorlati semmibevezését, ellenben valamennyi - a fenti egyetlen kivételtől eltekintve - a pokol és elkárkozás tanaival vad halálfélelmet oltott be híveibe. Ezért látjuk azt, hogy a létért való küzdelem a leghevesebben a keresztény országokban tombol, főként Európában és Amerikában. Gyengül a pogányok lakta területeken és csaknem ismeretlen a buddhista népek között. (Kínában, ahol az emberek legkevesebbet tudnak a saját vallásukról vagy bármely vallásról, éhinség idején azt tapasztalták, hogy azokon a vidékeken, ahol a legtöbb keresztény hittérítő működött, az anyák felfalták saját gyermekeiket; ahol csak buddhista papok voltak, a népes tömegek a legnagyobb közönnyel haltak meg.). Azt tanítsátok az embereknek, hogy ez a földi élet, még a legboldogabb is, csak teher és káprázat, és hogy egyedül saját karmánk, a hatást létrehozó ok lesz bíránk, vagy Megváltónk jövőendő életeinkben, - s a létért való nagy küzdelem hamarosan veszíteni fog hevesességéből. A buddhista országokban nincsenek büntető intézetek, a buddhista tibetiek között pedig a bűntény csaknem ismeretlen.

A világ általában, de különösen a kereszténység, amely kétezer éven át egy személyes isten uralmát hirdette, úgyszintén az ezen az eszmén alapuló politikai és társadalmi rendszerek ma már kudarcot vallottak. Ha a teozófusok erre azt mondják: nekünk mindehhez semmi közünk, az alsóbb társadalmi osztályok és az alacsonyabbrendű fajok (az indiaiak is például az angolok szemében) boldoguljanak ahogy tudnak, mi lesz akkor az általunk hirdetett szép eszmékből: a jóakarát, az emberszeretet, megújulás eszméjéből? Csak népbolondítás mindez? S ha az, vajon az igazi ösvényen járunk-e?

Szenteljük magunkat azon néhány, országunk legjavát lefölöző európainak, akik közül egynéhányat még a vakszerencse is elhalmoz ajándékaival, megtanítva őket a csengő megszólaltatására, teáscsésze materializálásra, szellemtelefonra vagy az asztrális test alakzataira (célzás a H.P.B. által létrehozott jelenségekre) és engedjük, hogy a tudatlanok és szegények, a megvetettek, az alacsony sorban tengődők és elnyomottak milliói magukra hagyatva viseljék bajaikat itt és odaát, ahogy éppen bírják? Soha! Inkább vesszen el a Teozófiai Társulat mindkét boldogtalan alapítójával, semhogy megengedjük, hogy abból mindössze a mágia akadémia, az okkultizmus csarnoka váljék. Hogy mi, a tökéletes önfeláldozás, emberszeretet és isteni jóindulat testetöltött szellemének, valamint a földi szenvedésben elérhető legnagyobb érények birtokosának, az emberek emberének, Gautama Buddhának odaadó követői valaha is megengedjük, hogy a Teozófiai Társulat a megtestesült önzést képviselje, s menedéke legyen azon keveseknek, akik nem gondolnak a sokra, - ez valóban különös elgondolás. testvéreim.

Egynéhány felvillanásról, amelyet európaiak nyertek Tibetről és a "tökéletes lámák" misztikus hierarchiájáról, egyet helyesen értelmeztek és jól írtak le. "A Bodhisattva inkarnációk: Padma Pani vagy Avolokiteshvara, továbbá a Tsong-ka-pa és Amitabha inkarnációk haláluk alkalmával lemondanak arról, hogy elérjék a buddhaságot, - azaz az üdvösség és az egyéni személyes boldogság summum bonum-ját, - hogy újra és újra megszülessenek az emberiség javára" (Rhys Davids). Más szavakkal: hogy újra és újra kitegyék magukat a nyomorúságnak, a test börtönének és az élet minden szenvedésének, mert ezáltal - hosszú és sivár századok során megismételt önfeláldozásukkal - az elkövetkező időkben biztosítják a megváltást és az üdvösséget egy maroknyi ember számára, akiket az emberiség sok-sok fajából választanak ki. És mirőlunk, e tökéletes lámák alázatos tanítványairól tételezik fel, hogy a Teozófiai Társulat nemes címét - az Emberiség Testvériségét - veszni hagyjuk és engedjük, hogy abból egy pusztá lélektani iskola legyen? Nem-nem, kedves testvéreim, már túl sokáig ebben a tévhitben voltatok. Értsük meg egymást. Aki nem érzi magát elég alkalmasnak arra, hogy megfelelően felfogja ezt a nemes eszmét és dolgozzon érte, annak nem kell vállalnia a számára túl nehéz feladatot.

De hiszen a Társulatnak jóformán minden tagja eredményesen segíthet a kívülállók téves benyomásainak kiigazításában vagy éppen azzal, hogy ténylegesen maga is hirdeti ezt az eszmét. Oh, ha nem lenne Indiában az a nemes és önzetlen férfi, aki ténylegesen segít minket ebben az isteni feladatban! (Értsd: Col. Olcott). Egész tudásunk, a múltban és a jelenben nem lenne elegendő, hogy ezt visszafizethessük neki. Miután kifejtettem nézeteinket és törekvéseinket, most már csak néhány szót kell hozzátennem.

A vallás és a bölcelet csak akkor igaz, ha minden problémára tud megoldást. A világ rossz erkölcsi helyzete világos bizonyossága annak, hogy a vallások és a filozófiai rendszerek - a civilizált fajoké elsősorban - nem ismerik az IGAZSÁGOT. Ma is éppen olyan ismeretlen számukra a helyes és logikus magyarázat a nagy kettős elvek: a jó és rossz, a helyes és helytelen, a szabadság és zsamoktség, a kín és gyönyör, az önzés és önzetlenség problémakörében, mint volt 1881 évvel ezelőtt. A megoldás éppoly messze van még, mint bármikor. De kell legyen valahol egy helytálló megoldás. S ha tanainkról kiderül, hogy ezt nyújtani tudják, akkor a világ hamarosan belátja, hogy ez az igazi bölcelet, az igazi vallás, az igazi világgosság, amely az igazság birtokában csakis az igazságot hirdeti.

- * - * - * - * -

"Legyetek bátrak az Igazság és a Testvériség oldalán és mi veletek leszünk a korszakokon át."

Napi Meditációk: Bátorság.

"Mi sohasem panaszkodunk az elkerülhetetlen miatt, hanem igyekszünk a legrosszabból is valami jót kihozni."

K.H.

"Nem volt csupán értelmetlen frázis a Tathagata ama mondása, hogy "aki önmagát győzi le, nagyobb mint az, aki ezreken győz csatában". Nincs még egy ehhez fogható nehéz küzdelem. Ha ez nem így volna, az adeptusság olcsó szerzemény lenne."

K.H.

A TEOZÓFIA MEGHATÁROZÁSA

Írta : Geoffrey A. Farthing

Fordította: R.L. , a "The Theosophist" 1994. szeptemberi számában megjelent cikk alapján.

(Ha másként nincs jelölve, akkor a cikkben szereplő idézetek H.P.B. Collected Writings (Összegyűjtött művek) számozott kötetekben találhatóak.)

Meg lehet-e határozni a teozófiát?

E kérdés megválaszolásához hallgassuk meg H.P.Blavatskyt, aki a bölcsesség hagyományoknak a nyugati világ számára való helyreállításában az Adeptus Tanítók választott eszköze volt.

A Teozófiai Társulat 1875-ös megalakulásakor, annak alkotmányában nem történt említés a teozófiáról, és a társulat célját egyszerűen úgy fejezték ki, hogy "a világegyetemet vezérlő törvényekre vonatkozó tudás összegyűjtése és terjesztése". 1878-ban a társulat célkitűzéseinek megállapítása már magában foglalta az emberiség testvériségének említését. Leveleikben történt ismételt kijelentéseik szerint, ez világosan a Mahatmák szándéka volt. Azonban a társulat alapítóinak, vagy későbbi szervezőinek egyetlen hivatalos dokumentumában sem történt kísérlet a teozófia meghatározására.

A teozófiai eszmék és elgondolások első kifejtése az 1877-ben kiadott "Isis Unveiled" (A fátyolozatlan Izisz) két kötetében történt. Ez a terjedelmes összefoglalás, amelynek létrehozásában H.P.B. több mint hat tanítója vett részt, körülbelül ezerháromszáz más műre vonatkozó utalást és idézetet tartalmaz. A mű a világ vallásainak, bölcseleteinek és tudományos területeinek ezoterikus, vagy okkult oldalát kutatja. A benne foglalt ajánlás szerint, az ilyen kutatás volt a társulat két évvel korábbi megalakulásának célja. Azonban a teozófia elnevezést még nem alkalmazták "a keleti bölcsélet alapelvei"-re, amelyeket a mű végén összegez.

A tizenkilencedik század közepe óta gyorsan terjedt a spritizmus iránti érdeklődés és ekkor jött H.P.B. , aki okkult szempontból olyan magyarázatokat adott ezekre a jelenségekre, amelyek teljesen eltértek az addig elfogadott elgondolásoktól. Mikor az alapítók Indiába érkeztek, a teozófia természetére vonatkozóan annyi téves felfogás terjedt el, hogy "a világ teozófiája kifejtésének szentelt folyóirat" megjelentetése vált szükségessé (CW, II, pp. 87 et seq.).

A *The Theosophist* (A TEOZÓFUS) elnevezésű folyóirat 1879-ben indult. Első számában H.P.B. kifejezetten felteszi a kérdést: " Mi a teozófia?". Ebben a kereszténység előtti idők különféle ezoterikus rendszereire hivatkozik, amelyek keretében Egyiptomban, Indiában és Görögországban foglalkoztak teozófiai alapelvekkel. Több meghatározást mutat be, amelyekben az általuk átfogott tanításokra mutat:

Ezek szerint teozófia, az ősi bölcsesség-vallás, az az ezoterikus tan, amelyet valamikor minden a civilizációra igényt tartó ősi országban ismertek. (p. 89)

(Teozófia) Istenben mint a TELJESSÉG-ben való hit, minden létezés forrása, a megérthetetlenül és megismerhetetlenül végtelen, AMIT csak a világegyetem tár fel. (p.91)

Ahhoz, hogy a teozófiát teljesen meghatározzuk, azt minden aspektusában figyelembe kell vennünk. A belső világot nem mindenkitől rejtették el áthatolhatatlan sötétiséggel. Azonban a Theosophia által - vagy Isten-tudással elért magasabb intuícióval, amely az elmét a forma világából a forma nélküli szellem világába emeli, az ember egyes esetekben minden korban, és minden országban alkalmassá vált a belső, vagy láthatatlan világ dolgainak észlelésére. (p. 92)

Teozófia a lélektan exakt tudománya, amelyről azt is mondhatjuk: a természetes és műveletlen médiumitáshoz úgy viszonylik, mint egy Tyndall tudása valamely iskolásfiú fizikai tudásához. (p. 95)

A *The Theosophist* egyik későbbi cikkében hangsúlyozza:

Igen, a teozófia mindannak tudománya, ami az emberben és a természetben isteni. A teozófia az ismeretlenek és különben is MEGISMERHETETLENNEK, az ismertek és megismerhetőn belüli tanulmányozása és elemzése (CW, V. 353).

Azokat a feltételeket, amelyek mellett K.H. Mester által " nagy tudásnak" nevezett ismereteket el lehet érni és tovább lehet adni a *Société Scientifique d'Études Psychologiques* (Pszichológiai Tanulmányok Tudományos Társulata) folyóiratában Párizsban kiadott "A teozófia és a spiritizmus" című hosszú cikkében világosan fejezte ki.

A Beavatott vagy Adeptus, és a szeánszokon "szellemektől" kapott tudás közötti különbségre hivatkozva, H.P.B. hangsúlyozza, hogy a beavatottnak megvan az a nagy előnyük, hogy nincs szükségük testnélküli szellemek vagy "burkaik" igénybevételére. H.P.B. azt állítja, hogy:

... a bizonyítékaik nem másodkézből, sem post-mortem (halál-után) kaptak, hanem valóban a saját képességeik bizonyítéka, mert ők hosszú éveken át tisztultak és készítettek elő magukat, hogy helyesen és minden idegen befolyástól mentesen kapják azokat. Évezredekén át, egyik beavatott a másik után, a misztériumok egyik nagy magyarázója követte a másikat, és kutatta, és újratutatta a láthatatlan világegyetemet, az interplanetáris terek világait, azon hosszú időszakok alatt, amikor szellemi lelkével és MIDENNEL egyesült tudatos lelke szabadon és majdnem teljesen mindenhatón, elhagyta a testét ...

A látható és a láthatatlan világoknak mind az életre, mind a halálra vonatkozó misztériumait kutatták és figyelték meg minden korok és minden nemzetek beavatott Adeptusai. Mindezeket isteni monádjuknak az egyetemes szellemmel való egyesülésük ünnepélyes pillanataiban tanulmányozták, és tapasztalataikat feljegyezték... Így jött létre a személyes megfigyelésre és tapasztalatra alapozott meghatározott tudomány, olyan folyamatos bemutatásokkal megerősítve, amelyek megcáfolhatatlan bizonyítékokat tartalmaztak azoknak akik azt tanulmányozták. (CW, V. 51)

1880-ban kezdődött a levelezés A.P. Sinnett angol újságíró és A.O. Hume magasrangú kormánytisztviselő, valamint a K.H. és M. kezdőbetűk által ismert két Mahatma között. A levelezés Sinnett esetében négy évig, barátja esetében pedig csak egy évig tartott, és az okkult filozófiára vonatkozó különféle aspektusokkal kapcsolatos kérdésekből alakult ki. Sinnett a kapott válaszok alapján állította össze a *The Occult World* (Az okkult világ) című könyvét, ami a társulat korai éveiben H.P.B-t körülvevő jelenségekről is beszámolt, a teozófiai gondolkodási rendszer kezdeti körvonaláival együtt. Azt követően az *Esoteric Buddhism* (Ezoterikus Buddhizmus) című könyvében bővebben beszámolt azokról a tanításokról amelyeket a Mahatmák leveleiben kapott.

Eközben a *The Theosophist*-ben és más folyóiratokban H.P.B. folytatta a teozófia mint kifejezésben lévő tanításokról szóló felvilágosítást. Felhívja a figyelmet arra az etikai előkészítésre, amely az embert alkalmassá teszi a teozófia örök igazságainak a megközelítésére, mivel "csak a tettek és a gondolatok tisztasága tehet bennünket képessé, hogy az istennel való társalgáshoz emelkedjünk, és elérjük a kívánt célt". (CW II.96)

A széleskörben elterjedt zavarodottság, amely által a teozófiát valamilyen szektás vallással hozták kapcsolatba, H.P.B. élénk tiltakozását váltotta ki és arra készítette őt, hogy újból megkísérelje a meghatározást. A *Lucifer* nevű folyóiratban 1888-ban közölt hosszú cikkben "Vallás-e a teozófia?" cím alatt mindkét kifejezés jelentését kifejti:

Mi azt mondjuk, hogy a teozófia nem valamely vallás... de annak hangsúlyozása, hogy a teozófia nem egy bizonyos vallás, semmi esetre sem zárja ki azt a tényt, hogy "a teozófia: religió"... az egység egyetlen köteléke, amely annyira egyetemes és mindent átölelő, hogy egyetlen ember sem, mintahogyan egyetlen porszem se - az istenektől, a halandókon át az állatokig, a fűszál és az atom - sem lehet fényén kívül... . Tehát a világegyetemben, minden egysége magában foglalja és jogossá teszi olyan tudás létezésében való hitünket, amely egyszerre tudományos, bölcséleti és vallásos, és amely rámutat az embernek és a világegyetemben minden dolognak a kapcsolatára minden mással. Ezért a tudás lényegében VALLÁSSÁ válik, és integritása valamint egyetemessége miatt a BÖLCSESSÉG - VALLÁS (RELIGIÓ) megkülönböztető elnevezéssel kell illetni (CW, X.159 et seq.).

A *The Secret Doctrine* (A titkos tanítás) éppen akkor került kiadásra, amikor e cikk megjelent. Bevezető részében húsz vagy több a teozófiával hasonló jelentésű kifejezést találunk. Ezek olyan kifejezéseket foglalnak magukban, mint maga H.P.B. nagy művének címe - A Titkos Tanítás - továbbá olyanok mint a Bölcsesség - Vallás, Archaikus Tudomány, Okkult Filozófia és egy tucat más. A mű alcíme, "A tudomány, a vallás és a bölcsélet szintézise" világosan rámutat hogyan azonosította a teozófiát a Titkos Tanítással mint *tanítással*, vagyis ahogy azt a szövegben tovább is kifejti, mint a tanítás megkülönböztethető részével..., "A Titkos Tanítás azt tanítja...", "Az ezoterikus bölcsélet azt tanítja...", "Az okkultisták hangsúlyozzák, hogy...."

A *titkos tanítás* első részének végén lévő összegezésében H.P.B. így tájékoztatja az olvasót:

Sem a korábbi, sem az ami következik nem található meg sehol teljes egészében. Nem tanítják a hat indiai bölcséleti iskola egyikében sem, mert azok szintéziséhez - a hetedikhez tartoznak, ami az okkult tanítás. (S.D. I. 269.)

Az alábbi nagy meghatározás, fontos adalékokkal ismétli meg a fentebb idézett francia cikkben tett kijelentéseket, amelyek azokra a feltételekre vonatkoznak, amelyek mellett az Adeptusok tudásukat elérték:

A titkos tanítás korszakok összegyűjtött bölcsessége, és maga a kozmogóniája is a legrendkívülibb és legalaposabban kidolgozott rendszer... De ilyen az okkult szimbolizmus misztikus hatalma, hogy azok a tények, amelyek a fejlődési folyamatok elképesztő sorában, beavatott látnokok és próféták számtalan nemzedékét foglalkoztatták elrendezésükkel, lerögzítésével és megmagyarázásával, mind néhány oldalnyi mértani jelek és rovások formájában vannak feljegyezve. Azon látnokok villanó tekintete magának az anyagnak magvába hatolt, és ott jegyezték fel a dolgok lelkét, ahol az átlagos profán, bármily tanult is volt, csupán a forma külső működését észlelte volna. Azonban a modern tudomány nem hisz "a dolgok lelkében", ezért az ősi kozmogónia egész rendszerét elveti. Hasztalan azt mondani, hogy a kérdéses rendszer nem egy vagy több elszigetelt egyén fantáziája. Vagy azt, hogy látnokok ezeyi nemzedékének megszakítatlan feljegyzését fogja át, akiknek tapasztalataival vizsgálták és bizonyították egyik korai fajtól a másiknak szóban átadott hagyományokat, azon magasszintű és fennkölt lények tanításait, akik az emberiség gyermekkorát vigyázták. Vagy azt, hogy az ötödik faj "bölcse emberei" életüket *tanulással*, és *nem tanítással* töltötték. Hogyan tették ezt? Erre az a válasz, hogy a nagy adeptusok független meglátásaival ellenőrizték, próbálták ki és igazolták a régi idők hagyományait a természet minden birodalmában. Azok a nagy adeptusok olyan emberek voltak, akik fizikai, mentális, lelki és szellemi szervezeteiket a lehető legnagyobb mértékben fejlesztették és tökéletesítették. Egy adeptus egyik meglátását sem fogadták el amíg azt nem ellenőrizték és hagyták jóvá más adeptusok meglátásaival és évszázadok tapasztalataival, amelyeket úgy nyertek el, hogy azok független bizonyítékként álljanak helyt. (SD I. 272.)

A Teozófiai Társulatot ezen tanítások tanulmányozására és terjesztésére alapították. H.P.B az *Isis Unveiled* (A fátyolozatlan Ízisz) című művének ajánlásában ezt így fejezte ki:

A Teozófiai Társulatnak,
a könyvben feldolgozott témák tanulmányozására.

Hasonló nézetet fejt ki utolsó művében *The Key to Theosophy* (A teozófia kulcsa) című könyvében ahol azt írja, hogy a társulatot:

azért alakították meg, hogy az embereknek segítsen megmutatni, hogy olyan mint teozófia létezik, és örök igazságai tanulmányozása és asszimilálása által támogatást nyújtson a teozófia felé haladásban. (p. 57)

Azon kérdés kifejtése során, hogy "Meghatározható-e a teozófia?", a figyelmes olvasó nemcsak H.P.B. számos meghatározására figyelhetett fel, hanem az olyan szavak ő általa történő használatára is, mint tudás, bölcsesség, tudomány, tan, amelyek mint tarthatatlant eleve ki kell zárják azt a sajnálatos módon messzemenően elterjedt téves felfogást, - még a Teozófiai Társulaton belül is, - hogy a teozófiát nem lehet meghatározni, vagy hogy az többé kevésbé olyan amilyennek nekünk tetszik azt gondolni, ami spekuláció, hit vagy személyes vélemény dolga. Tanulmányozásunk rámutat, hogy a teozófia kifejezés által átfogott örök igazságok mindennek az eredetével függenek össze, beleértve magunkat is, továbbá a természet működéseiben megfigyelhető ciklusok törvényével, az ember és a kozmosz okkult szerkezetével, és ebből következően a halálra vonatkozó tényekkel, valamint az emberiség jövőbeni fejlődésével.

Az a tanulmányozó aki valamit felfedez abból ami a teozófia, felismerheti, hogy mindazt magába kell foglalja ami a társulat három célkitűzésében van. Még egy negyedik célkitűzés szükségességét is megláthatja:

Támogatni a teozófia tanulmányozását, és annak tudását a világban terjeszteni.

Végül is vajon nincs-e ez belefoglava H.P.B. *The Key to Theosophy* (A teozófia kulcsa) című művének ajánlásába?

Ajánlva "H.P.B." minden tanítványának, hogy tanulhassanak és amikor eljön az idejük maguk is taníthassanak.

TUDATOS MEGHALÁS JÓGA MÓDSZEREK SEGÍTSÉGÉVEL

Írta: David Blair (Swami Kripananda)

Fordította: Törökfalvy Edit, a "The Quest" 1994. nyári számából.

Az ember általában kissé fél attól, amit először tapasztal. Emlékszel-e még arra, amikor először ültél kerékpárra? Vagy az első napodra az iskolában? Az első csókra? Ezeket az első tapasztalatokat sokan igen feszültnek, idegörlőnek találják. Azonban egy kis gyakorlattal és tapasztalattal később már fölējük kerekednek és élvezik ezeket a tevékenységeket.

Ugyanebben az értelemben véve a halálfélelem is általános a modern társadalomban. Ez a félelem összefügg az ismeretlentől való félelemmel - azaz a még nem ismert, első tapasztalattal. A köztudomás szerint a "halált gyakorolni" nem lehet anélkül, hogy örökre el ne hagynánk ezt a világot.

A jóga erre a tárgyra vonatkozó tanai szerint azonban elő lehet készülni erre a nagy átmenetre. A halál, meghalás és újraszületés jógája Krija Jama jóga néven ismeretes.

A jóga szempontjából a halálra való felkészülés nemcsak egy sorozat jóga technika és módszer fölötti uralomból áll, hanem egy bizonyos különleges életmódból is. Ebben a cikkben a jógai alapvető életmódját tárgyaljuk és három fő technikát vizsgálunk meg.

Jóga szerinti életmód

A jóga életmódnak több jellegzetessége van. Ezek közt az első helyen áll az a boldogság, mely az énünk legmélyebb szintjén megtalált ténylegesen lényeges állapot melléktermékeként nyilvánul meg.

Például, ha valaki gyűlöli a munkáját, de tud olyan munkáról amit igazán élvezne, akkor el kell kezdenie az átállást. Ez esetleg meglehetősen sok új tanulással, gyakorlással jár, de a jógai rámutat arra, hogy maga az átmenet örömteli kell hogy legyen, mert az illető tudja, hogy minden nap egy lépést jelent álma teljesülése felé.

Amint az ember elhatározza, hogy mi legyen ez az álom (föltéve természetesen, hogy önmagára és másokra nézve nem káros), akkor a próba abban áll, hogy ezt hogy tudja életében a lehető legbölcsebben és harmónikusabban megnyilvánítani. Mi köze van mindennek a testi halálra való készülődéshez? A kapcsolat elsősorban pszichikai és másodsorban misztikus. A pszichológiai szinten egy értelmes élet

elűzi a kielégületlenség, elkeseredés és bánkódás negatív érzelmeit. Miután a jógi megérti a karma törvényét (az egyetemes okozat törvényét) tudja, hogy minden korlátozás a saját műve, amelyen ezért megfelelő bölcsességgel, ügyességgel és kitartással felülkerekedhet.

Ha én tudatosan, vagy öntudatlanul megteremttem az életemet, akkor nincs "odakinn" senki, akire megharagudhatnék. Ha hibát követtem el, kijavíthatom. Így a jógi tudja, hogy az élet újjáirányításához szükséges képesség mélyen őbenne van és soha sincs valamely külső erő, vagy személy kezében.

Ennek megértése világossá teszi az elmét és egészséges önbizalmat ad a személyiségnek. Tehát a jóga szerinti életmód nagy meglepődést szül, mely fokozatosan fölébe kerekedik a félelmeknek, kétségeknek és bizonytalanságoknak. Ezenkívül hatalmas üzenetet küld az elme tudatalatti szintjére - azt, hogy az élet jó, hogy létem kiteljesülése felé haladok és hogy senki és semmi (saját tudatlanságomon kívül) nem állhat utamba.

A jóga életmódnak nyilván sokféle arculata van. Egészséges étkezés, tiszta víz ivása, meditáció, elmélkedés, az élet leegyszerűsítése stb. De a lényeg a hozzáállás.

Ennél a pontnál kell hidat építenünk a tanítások finomabb, ezoterikusabb szintje felé. A Krijajama Jóga szerint valódi énünk nem hal meg. Míg a fizikai test meghal, mi magunk újból testet öltünk és folytatjuk álmunk álmodását.

Vannak azonban akikben felmerül a kérdés, hogy ha előbb is éltünk már és ezentúl is élni fogunk, akkor miért olyan lassú ez a folyamat? Miért nem tudjuk tudatosan felhasználni a tegnapi leckéit, és hogy lehetne a ma megtanult leckéket tudatosan átvinni a holnapba és azon túl is.

A felelet egyszóval: tudatosság. A misztikus, a jógi számára az a szó, hogy "halál" ezoterikus fordításban annyit jelent, mint "tudat nélküliség". Ezt a halált, az igazi halált, misztikus módszerekkel lehet legyőzni, melyek lehetővé teszik az öntudat fenntartását az ébrenlét/alvás ciklusain át és végül a halál/újraszületés ciklusán át is.

A Hold szertartás

Első módszerünk nagyon egyszerűnek látszik, de ajtókat nyithat meg, hihetetlen bámulatunkra, elragadtatásunkra, az élet rejtélyeinek közvetlen észlelésére, beleértve a fizikai halál természetét és célját.

Angolul ezt a módszert **Hold szertartásnak** (*Ritual of the Moon*) hívják. A legegyszerűbb szinten ez egyszerűen a lassú elalvás szertartása. Mindnyájan hallottuk azt a mondást, hogy "már aludtam mielőtt a fejem a párnát érte". Amit a jógi el akar érni az ennek éppen a fordítottja. A szertartás célja a test és az elme

szelíd elemnyesztése és aztán a belső öntudatba való nagyon gyengéd, finom behatolás.

Ennek a módszernek a birtokában sokkal pihentetőbb az alvás, az álom-állapotban világosabb a látás, fokozódik a képesség az öntudat álom-folyamával való eredményes munka végzésére. Ez nyilvánvalóan fokozott fizikai és elmebeli erőket és kreatívabb, kiegyensúlyozottabb tudatállapotot hoz magával.

Hasonlóképpen, hogy valóban a javunkra tudjuk használni a halál és az újrászületés előtti közbeeső idő tapasztalatait, az attól függ, hogy öntudatunkat milyen mértékig tudjuk belevinni ebbe a tapasztalatba. És itt jutunk a dolog lényegéhez. A jóga tana szerint a halálunk mikéntjét, azaz hogy milyen mértékben vagyunk tudatosak amikor meghalunk, az álom és alvó-állapotunkban elért öntudatunk mértéke határozza meg. Valóban az alvásra, mint "kis halálra" és a halálra, mint "nagy alvásra" történik utalás. Ez az egyik oka annak, hogy a jógik miért értékelik úgy az alvás által éjszakánként adódó alkalmakat.

A másik ok az, hogy a jóga filozófia szerint már sokszor éltünk ezelőtt és valószínűleg még visszajövünk egynéhányszor. Míg az a szándékunk ebben az életben - vagyis cselekedeteink belső indítéka az, hogy a következő testetöltésünk felé dolgozzunk, az utolsó gondolat amit ebben az életben gondolunk hatalmas erő a reinkarnációs minta kialakításában.

Tehát a két nagyfontosságú tényező: az öntudat intenzitása elalváskor, és ennek az öntudatnak a tárgya, azaz gyújtópontja, mint például a szépség, a béke, vagy a félelem.

A Hold Szertartásnál az alvásra való tudatos előkészületről van szó. Ez az előkészület sokféle formát ölthet. Lehet szabályszerű, szertartásos, vagy teljesen szabályok nélküli. Elalvás előtt kb. egy órával fel kell tennünk a kérdést: "Megtettem-e mindent amit ma megtehetek kötelességeim teljesítése érdekében?" Ha a felelet nem, akkor újra kell aktiválni a testet és be kell fejezni a kérdéses feladatot.

De ha a felelet igen, akkor meg kell kezdeni az elme erői kivonását a világi dolgokból és el kell indulni a belső béke, megelégedés, összhang, nyugalom és szépség állapota felé. A következő lépés neve: "tarka" (szanszkrit szó), vagy visszatekintés hogyan folyt le ez a nap? Mit tanultam a mai nap tapasztalataiból? Van-e valaki, akinek a ma esti meditáció alatt meg kell bocsájtanom, vagy akit meg kell áldanom? Ha igen, akkor menj még mélyebbre, hozd egyensúlyba az elme energiáit és erőltetés nélkül, emeld ezeket az energiákat a lehető legmagasabbra. Képzeld el az illető személyt gyönyörű kék fényvel körülvéve és gondolatban áraszd magadból az önzetlen szeretet hullámait. Ajánla:os, hogy a meditáció rövid és élvezetes legyen.

Ennek befejezése után végezz bármily tevékenységet ami számodra nyugtató, összpontosító. Végezd azzal a határozott céllal, hogy több gyengédséggel és a

szépség és kiegyensúlyozottság nagyobb tudatával léphess be belső lényegedbe (amikor a test elalszik). Ilyen tevékenység állhat enyhe jóga nyújtózkodásból, csendes klasszikus zene hallgatásból, jó barátoknak való levélírásból egészen a jóga légzési gyakorlatokig.

A többi aránylag egyszerű. Szelíden engedd el reményeidet és félelmeidet, hangold magadat a "shanti"-hoz, békéhez és örömmel merülj bele lényed belső természetébe.

ISHTA DEVATA módszer

Sok jógis számára a legjelentőségtebb gyakorlatok egyike a halálra való tudatos előkészület szempontjából az Ishta Devata-jához való hozzáhangolódás. Az Ishta Devata az ember választott Istenség szimbóluma. Néhány közismert Ishta Devata például: Buddha, Krishna, Jézus Krisztus, Kwan Yin, Szűzmária, Shiva, Hanuman stb.

Az alapelv az, hogy az elme által kell dolgoznunk ahhoz, hogy túlléphessünk az elmén. És az elme a formára reagál. "Rupa"-nak, azaz formának "shakti"-ja, kreatív energiája van. Így az "alakot öltött Isten", mint az önzetlen szeretet, bölcsesség, erő és könyörület őstípus szimbóluma, fel tudja oldani az elmében levő csomókat (összecsomósodott energiákat) és segít a tudatalatti energiák felhasználásában abból a célból, hogy a felsőbbrendű öntudat tisztább vizeit az álom-állapoton, vagy a halál pillanatában átvihessük.

Az Ishta megválasztása nagyon személyes ügy. Legegyszerűbben kifejezve: mi az az egy, igaz érték ami számodra a legfontosabb? Vagy mely tulajdonságra van a legnagyobb szükséged? Mármint keress egy Isten szimbólumot emberi formában ami ezt az értéket a legtisztábban ábrázolja saját belső érzelmi állapotod szerint.

Amint megválasztottad az Ishtá-dat, a következő lépés: kapcsolatot létrehozni ezzel a tudatalatti elmédbe elhelyezett őstípus szimbólummal. Az elméd szerves. Amint energiáidat egy szimbólumba öntöd, az a szimbólum életre kel öntudatodban ugyanúgy, mint azok a furcsa álomszimbólumok, amik álmaidban szaladgálnak és beszélnek. Az Ishtád-hoz való kapcsolódás egyik módszere az, hogy az elalvás előtti időt arra használod, hogy az Ishta-ról képet alkotsz arcán jóindulatú, barátságos mosollyal és akkor ezzel máris segítségére vagy Ishtádnak. Megkérheted például Ishtádat, hogy jöjjön hozzád álmodban és tanítson, vezessen. Az Ishta Devata-hoz való hangolódás és az ezzel kapcsolatos misztikus pszichológia olyan tárgy, mely könyveket tölt meg. Remélem, hogy ez a rövid bevezetés elegendő arra, hogy elindítson gyakorlatodban.

Alvás - böjt

Áttekintésünket az alvás-böjt módszere teszi teljessé. Sok jógi hónaponként egyszer lemond az alvásról, mégpedig jellemzően új hold idején. Ennek gyakorlati haszna az, hogy ezalatt kitakaríthatja a házát, elvégezheti a felgyülemlett irodai munkát stb. De a tárgyra térve, ezáltal önfegyelemre tesz szert, mellyel fenn tudja tartani öntudatát akkor is, ha a test aludni akar. Ez először nem könnyű és egy kis humorral kell megközelíteni.

Végeredményben az alvás-böjt értéke az, hogy erősíti az öntudatos figyelmet. Így könnyebb lesz fenntartani ezt az öntudatot, mentálisan éberem és tudatosan maradni míg a test alszik (a nem alvás-böjtös éjszakákon). És így könnyebb fenntartani az öntudatot a testi halál folyamata közben és utána.

- * - * - * - * -

"Megmondták azonban neked, hogy az Okkult Tudományokhoz vezető úton csak nagy fáradtsággal és életveszedelmek között lehet járni; hogy rajta minden újabb lépés, amely a végső célhoz vezet, csapdákkal és kegyetlen tövisekkel van körülvéve; hogy a vándornak, aki az útra merészkedik, előbb szembe kell szállnia és le kell győznie azt az ezeryi furiát, amelyek rendíthetetlen kapuinál és bejáratánál őrködnek: a kétség, a kételkedés, a megvetés, a nevetségesség, az irigység és végül a kísértés furiáit - de legkivált az utolsót; hogy annak, aki a bejáraton túlra akar tekinteni előbb ezt az eleven falat kell elpusztítania; hogy szívéen és lelkén acélpáncélt kell viselnie és benne soha nem hátráló, vas elhatározást; és mindezek mellett szelídnek, jóságosnak és alázatosnak kell lennie, kizárva lelkéből minden rosszra vezető emberi szenvedélyt? - Ilyen vagy-e?"

K.H.

"A legtöbb bajunk azzal van, miképp tanítsuk meg a tanítványokat, hogy ne hagyják magukat látszatok által elbolondítani."

K.H.

"Az okkult tudomány féltékeny úrmő és a saját vágyaink kielégítésének még az álmját sem tűri meg."

K.H.

A TUDOMÁNY ÉS A CSEND MISZTÉRIUMA

Irta: Ravi Ravindra

Fordította: Törökfalvy Edit, a "Theosophy in Australia" 1993. decemberi számából.

Mikor látom egeidet, a te ujjaidnak munkáját; a holdat és a csillagokat, a melyeket teremtetted: Micsoda az ember - mondom - hogy megemlékezel róla? (Zsolt. 8:4-5, Károli Gáspár)

Az egész emberi történelmen át, minden korban és kultúrában, mikor az embert bámulatba ejtette a kozmosz hatalmas mivolta és működésének nagyszerűsége, mindig azon gondolkozott, hogy hol van ebben az ő helye. Mi értelme lehet életünknek, minden korlátozottságával és kicsinyességével, a világegyetemben működő hatalmas erők közepette? Vajon van-e földünknek jelentősége, amikor csillagrendszerek születnek és oszlanak szét állandóan? Vajon a mi 70-éves - a Védák szerint 100-éves - élettartamunk jelentőségteljes-e a kozmikus kitágulás és leszűkülés évbilióin belül? Mi értelme van életünknek, amikor minden évben átlag 100 millió a halottaink száma? Meghalunk és mások lépnek helyünkbe, olyanok mint mi magunk, hasonló vágyakkal, félelmekkel és reményekkel telve. Miért? Mi célból?

Néha minden ember elmélkedik a világegyetemen amelyben él: óriási méretei fölött, a benne kinyilatkozó dolgok sokfélesége fölött, az anyagok és energiák végnélküli átalakulásával, és a bonyolult törvények fölött, melyek mindezt szabályozzák. Hogy a világegyetem létezik az csoda! És hogy működik és továbbra is fennáll az még nagyobb csoda. Így tehát bizonyos mértékben mindnyájan tudósok vagyunk. Ha nem is kezdjük komolyan és rendszeresen kutatni a kozmoszt és az azt uraló erőket és törvényeket, de aligha lehetünk közömbösek azzal a hellyel szemben ahol léteünk, ahol a lélek kinyilatkozik, ahol az összes eszmetikus lehetőség valóra válik, ahol pontos értelmi képletek találnak konkrét kifejezést. És lehetséges-e nem töprengeni saját létünk fölött - értelme, hivatása és célja fölött? Hacsak nem vagyunk elszántan részlelhajlók és töredékesek, aligha mehetünk el öntudatlanul saját lényünk, vagy a kozmosz misztériuma mellett. Mindkét misztérium létezik; talán mint egy nagyobb misztérium része. A világegyetem végtelenjében kis részecske vagyok, pusztán semmiség! De szintúgy igaz, hogy a kozmosz közepe vagyok, az én kozmoszom közepe! Mi vagyok én? Hogy viszonyulok mindahhoz ami létezik? Milyen észlelőképességre van szükségem ahhoz, hogy semmiségem és központi mivoltom valóságát helyes távlatban tudjam tartani?

Ezek és az ehhez hasonló kérdések nem újak; olyan régiek, mint maga az emberiség. Különböző alakban és sok nyelven - mítoszokban, eszmékben, színekben, zenei hangokban, szobrokban - foglalkoztatták az embert mindenütt.

Amikor az életbenmaradás egyéb szükségletei, vagy törekvő énkünk érvényesülési igénye hajtanak, ezeket a kérdéseket hosszabb-rövidebb ideig esetleg elfelejtjük. De mindig valami mély kielégületlenséget érzünk ha nem térünk vissza valamilyen formában saját természetünk és a másokkal és a kozmosszal való viszonyunk kérdéseire. Ki vagyok? Miért vagyok itt?

Nehéz elképzelni értelmes emberi lényt, akit ne érdekelne az egész pszichoszomatikus komplexum és ugyanakkor a mögötte álló éltető szellem is. Ha ezt akár az egyéni test-elme és lélek fokozaton, vagy az egész világegyetem és a kozmikus lélek fokozatán nézzük, sem az észlelt, sem az észlelő nem hagyható figyelmen kívül.

A Bhagavad Gita (13.2) szerint az igazi tudás: *A mezőről és a mező ismerőjéről való tudás pedig az igazi tudás.* Szanszkrit nyelven a két terület leírására gyakran használt szó: prakriti és purusha.

Prakriti, a természet különböző megjelenési formáiban és finomsági fokain - beleértve a pszichés és parapszichés jelenségeket - képviseli az anyag és törvények teljes világát; mindent ami tanulmány, gondolat vagy észlelés tárgya lehet.

Purusha ezzel szemben az észlelő, az én és a lélek. Éppúgy, mint ahogy minden természeti lény és folyamat mögött alapvető egység van, miután mind egy közös finom anyagból származnak és ugyanazoknak a törvényeknek engedelmessé válnak, alapvető egység létezik minden észlelő én, vagyis öntudat mögött is. Az egyéni öntudat egy nagyobb, közös öntudatból különült el (differenciálódott) különböző elme-testek révén, melyek az észlelés és cselekvés anyagi eszközei. Ez egyike az Upanishadok nagy visszhangot keltő állításainak, vagyis az, hogy atma az Brahman (*atman is Brahman*). Ez egyike az úgynevezett nagy kijelentéseknek (*mahavakja*) a Hindu hagyományban: egyéni öntudat lényegileg egyenlő a Mindenség öntudatával. Vagy, mint Krishna (a legnagyobb purusha) mondja Ardzsunának (aki egy ébredő egyéni öntudatot képvisel): *"Ismerj engem mint a Mező Ismerőjét minden mezőben"* (Bhagavad Gita 13.2).

Aki meg akarja ismerni Krishnát annak meg kell tanulnia megismerni saját legbelső énjét, mert Krishna nem különleges egyén aki itt vagy ott, ilyen vagy olyan alakban vagy színben született meg, hanem a legbelső és legmagasabb Purusha, aki mindenkinek a szívében honol; lényeges énje minden éneknek.(1) Sötét színekkel jelképezik pontosan azért, mert misztikus és ismeretlen. Gyakran kékre színezzik, mert végtelen mint az ég vagy a tenger, éppúgy mint saját Énkünk aki, mint előbb mondtuk az Upanishadok szerint, egyenlő Brahmannel (szó szerinti: Végtelenség).

Felületesen nézve látszólag ellentmondásnak tűnik, hogy ahhoz hogy legbelső énkünket elérjük legtöbbünk vezetésre és tanításra szorul. Ez a célja a különböző lelki utaknak és rendszereknek amelyek hangsúlyban és módszerben sokszor nagyon eltérnek egymástól aszerint, hogy mely korszakban és helyen fejlődtek ki

és milyenfajta pszichékhez szólnak, vagyis pontosan az, hogy a keresőt előkészítsék arra, hogy eljusson a pusztá igazságához és megálljon előtte lényeg legmélyebb szintjén a tanok és hitek mankóit szükségessé tévő félelmek és aggodalmak nélkül.

Ime D.T.Suzuki, Zen mester megjegyzése: "A meditáció nyitja meg az ember elméjét a legnagyobb misztérium felé, ami naponta és óránként játszódik le; kitágítja a szívet, hogy érezhesse az idő és tér örökkévalóságát minden lüktetésben; olyan életet ad nekünk a földön mintha a mennyben járnánk; és mindez a szellemi működés, valamely tanban való menedék keresés nélkül megy végbe egyszerűen csak úgy, hogy abba az igazságba kapaszkodunk ami legbelső énkben lakik."(2)

Ha valakit érdekel mind a Lélek, mind annak lakóhelye, *Brahman* és *Brahmanda*, az ember belső Énje és a kozmosz, *purusha* és *prakriti*, a mező és a mező ismerője, az ok és a cselekvés birodalma, akkor kell hogy szükségképp érdekeljék a lelki hagyományok és a tudomány. Bár, mint a *Bhagavad Gita* (13.26) mondja, minden létezés, akár mozgó akár mozdulatlan, a mező és a mező ismerője egyesüléséből jön létre és az emberi lény különösképpen fel van ruházva valódi természete ön-ismeretének lehetőségével. Ennek az öntudatnak sok szintje van; olyan amit művelni és mélyíteni kell és nem szabad összetéveszteni a homo sapiens valamely állítólagos ismertetőjelével, ami a történelem bizonyos állomásán az ember tartozékává válik és ami jelenleg már születésétől fogva az övé. Szintűgy ne essünk abba a tévedésbe, hogy miután minden teremtményben valamiféle egység áll fenn a lélek és test között, akkor már nincs több megérteni való. Hogy ismét a *Bhagavad Gitát* (13.34) idézzük: "Akik a bölcsesség szemével észreveszik ezt a különbséget a mező és ismerője között és felismerik a lényeknek az anyagból való felszabadulását, azok a legfelsőbbhöz jutnak."

Azt is jó észben tartani, hogy a lélek és test követelményeinek valódi összeegyeztetése nem általános értelmi absztrakciókból áll, mint például a tudomány és a vallás. Ilyen összeegyeztetésnek csupán egy különálló részben, egy egyed lelkében van jelentősége. Csak a valódi lét állapotában - ahol egyidejűleg tapasztalom és szándékosan magamévá teszem a két terület, a lélek és test, a vallás és tudomány, különböző erőit - van lehetőségem elérni a teljességet. Különben az ember töredékes marad, míg a teljességről elmélkedik és óhajtja azt.

Azonban vannak alkalmak, amikor - kívülről nézve - úgy gondolunk a tudományra és vallásra, mint amelyek kulturális és szociális törekvések és tekintetbe vesszük módszereiket és feltevéseiket, hasonlóságukat és különbözőségeiket. Legelőször is mind a vallásos hagyományoknál mind a tudományoknál az ötlük szembe, hogy nagyok bennük a belső különbségek. Nem minden hagyomány egyforma, valamint a tudományok sem egyeznek mind pontosan a különböző korokban és kultúrákban. Elvégre a zsidó hagyomány eléggé eltért a keresztény értelmezéstől ahhoz, hogy keresztire feszítse Jézus Krisztust! És az ortodox Brahminok évszázadokig küzdöttek Buddha és a buddhisták ellen.

Minden hagyományban voltak eretnekek és ezek közt sokan sokkal szenvedélyesebbek és Istentől ihletettebbek voltak, mint az ortodox hívők. Az idő múltával elkerülhetetlen megmerevedés jön létre minden hagyományban, bár világos, hogy minden tradíció felújítható belülről azok által, akik hajlandók a dogmákon és a vallások vigaszán túlmenően kutatni, és képesek újra megragadni az ösztönző erő eredeti rezgését, gyakran új formában egy új kor számára.

Végeredményben, valódi Istenfia nem hoz új tanítást. Tanítása eredeti, de nem új, mert az örök bölcsesség nincs időhöz kötve. Az ősi utat tárja fel és mutatja meg egy új nemzedéknek. *"Én láttam az ősi utat"* mondja a Buddha *"a régi utat, amit a hajdani Teljesen-Felébredtek jártak és ez az az út, amit én követek"* (Samyutta Nikaya 2:106). Jadzsnyavalka, a legrégebb Upanishadban verseket idéz, melyek már az ő idejében is régiak voltak, és azt a *"keskeny utat említik, mely messze elnyúlik és amely által a bölcsek szabaddá válnak és fölemelkednek"* (Brihadaranyak Up. 44:8). *"És senki sem veszi magának a tisztességet, hanem akit Isten hív el. Hasonlóképpen Krisztus sem dicsőítette meg magát, nevezetvé az Istentől Melkisedek rendje szerint való főpaprak."* (Zsidókhöz írt levél 5:1-10).

Ennek ellenére minden tanítás és nagy kinyilatkoztatás elfajul; bemocskolódik olyan önérdékű és fontoskodó emberek által, mint mi magunk. Kérdésfeltevéstől dogmáig megyünk, kutatástól magyarázatig és lelki utaktól vallásokig. Ezen folyamat alatt ismét a hitek és kétségek, félelmek és óhajok csapdájába esünk. Mikor a szabadság és szeretet módjait keressük, elragadnak bennünket a birtoklás és uralás eszközei. Egy régi hasonlat szerint, amikor sok ujj mutat a holdra, akkor ahelyett hogy énünk átformálása által a lelki hold egységéhez jutnánk, állandóan inkább a vallás és a szekták exclusív ujaival foglalkozunk.

A tudomány sem ugyanaz mindenütt és minden időben. A kínai és európai tudományok a természettel szembeni alapvető magatartásukban különböznek egymástól. Európán belül lényeges különbségek vannak módszerben és feltevésben a 16-ik század utáni modern és az előző korok tudományai közt. Más alkalommal már megkíséreltem rámutatni a modern tudomány néhány feltevésére, mely kitartóan és folytatólagosan fennmaradt a jelenkor tudománya mellett annak ellenére, hogy a 20-ik században a tudomány nagyarányú forradalmakon ment át.

Itt most csak hármat szeretnék említeni. Először is a modern tudomány, minden hagyományos tudománnyal teljes ellentétben, a teremést alulról fölfelé képzei el. Szerinte valamiképpen létrejött az anyag, aztán időbelileg később és ontológiailag az anyagtól függően, feltűnt az értelem és még később - ha egyáltalán elismeri - valahogy előjött a lélek. Egyedül ebben az értelemben (és nem az élet alacsonyabb dolgai utáni érdeklődés értelmében) minden hivatásos tudós materialista: azaz az anyagot tekinti elsődlegesnek és minden más alapjának. A tudósok szerint a test rendelkezik lélekkel, míg a hagyományos kozmológiákban a lélek az aki saját céljai elérésére és a természet törvényei szerint (nem természetfölötti, de finomult természeti) vesz magára testet. Például minden indiai nyelven hagyományosan azt

mondaná az ember, hogy aki meghalt az elhagyta a testet. Feltehető, hogy most a lét más formájába ment át, és ha szükséges, a praktiti törvénye szerint egy másik testben reinkarnálódik. A mondottakat összefoglalva, a hagyományos kozmológiák szerint az anyag eldurvult lélek, míg a modern tudományos kozmológia szerint a lélek organizált anyag.(3)

Egy más, nagy következményekkel bíró része a modern tudományos eljárásoknak az, hogy mindaz ami vizsgálat alatt áll, elvben a tudósok-technológusok által irányítható, kezelhető. A vizsgálat tárgya lehet egy elemi részecske, egy idegen kultúra, az emberi elme, vagy érzéken kívüli észlelés; az általános tudományos álláspont: kezelés és irányítás. Hova vezet ez az irányításhoz és kezeléshez való ragaszkodás ha valamit meg akarunk tudni? Nem azt biztosítja-e, hogy ezekkel a módszerekkel nem tudhatunk meg semmit ami finomabb és intelligensebb nálunk, azaz semmi nálunk magasabbat, ha az a lény vagy erő nem fogékony a mi irányításunkra? Ezek szerint elvárható, hogy a tudósok szerint nincs bizonyíték az embernél magasabbrendű létre, mert módszereik kizárják az ilyen bizonyíték lehetőségét.

A harmadik szempont amit itt meg kell említenünk az a tény, hogy a modern tudomány metafizikája szerint a tudós állapota lényegtelen az általa teremtett tudományra nézve.(4) Ezzel kapcsolatos szempont az, hogy - elegendő pénzalap mellett - a tudós úgy állíthatja fel kísérletét, hogy az adatgyűjtést pontosan ott, ahol ő valamit megfigyel a természetben, számítógép (computer) végezheti. Ez vonatkozik a kísérleti pszichológiára, valamint a fizikára is. Ami a megfigyeléseit illeti, a tudós állapota, vagy természete nem számít, vagy pontosabban kifejezve, csak olyan megfigyelések engedhetők be a tudományba, amikre nézve a tudós állapota nem számít. Akár a Buddha, akár egy automata gyűjt tudományos adatokat, észleléseiknek csupán az egyező aspektusai fogadhatók el. Ebben az elszegényedett észlelésükben természetesen a fordított elv működik. A tudomány szerint, elvileg semmi sem változtathatja meg bárkinek is a létszintjét; legalább is aszerint a tudomány szerint amit jelenleg ismerünk és gyakorlunk. Márpedig az emberi létszint változása a szellemi utak egyedüli "raison d'etre"-je (létcélja).

Amikor rámutatunk ezekre a különbségekre melyek a modern (és jelenkori) tudományok egyes alapvető érdekeltsége és feltevése és a spirituális hagyományok érdekeltségei közt állnak fenn nem azt mondjuk, hogy az egyéni tudós nem közelítheti meg munkáját a lelki kutatás szellemében és álláspontjából. A tudományban, mint minden más tevékenységben megvan a lehetőség arra, hogy gyakorló számára lelki út legyen; összekötő létra a lét különböző szintjei közt. Említésreméltó példa erre a jelenkorban Einstein. Számára a tudománnyal való foglalkozás valóban lelki hivatás volt, belső elhivatottságra való felelet, az egocentrizmus alól való felszabadulás. Azonban ez az álláspont ma éppúgy lehetséges, mint száz évvel, vagy háromszáz évvel ezelőtt; és éppoly kevésbé van gyakorlatban mint akkor.

Értelmi és lelki hajlamaink, azaz a tudomány és vallás integrálása, ahogy azt Einstein értette - anélkül, hogy ezzel bármi felekezeti vagy intézményes jellegre gondolt volna - sajátmagunk és egész kulturánk meggyógyítása érdekében lényeges fontosságú. Hangsúlyozzuk azonban, hogy az összhangbahozás kezdőfokán először egy személy különböző törekvéseit kell összhangba hozni. Az összehangolás helye minden ember lelkében van. Minél egységesebb egy egyén különböző képességeit illetően, annál több a valószínűség arra, hogy bölcsőbb lesz abban a szakmában amivel hivatása és képességei szerint foglalkozik. Hogy egy pálya lelki úttá váljék az attól függ, hogy milyen széles szempontból értjük meg a célját és az indítékát amiért követjük. Amíg egy foglalkozás hajtóereje elsősorban a siker, az előléptetés utáni vágy, a nagyravágyás, a félelem és bizonytalanság érzete, vagy személyes élvezetek és hajlamok kielégítése, addig nem válhat lelki úttá. Az embernek önmagától való szabadsága szükséges előfeltétel a valóság megértéséhez úgy ahogy van és nem úgy ahogy mi szeretnénk hogy legyen. Azonban az ember szubjektivitásától való szabadságát nem úgy nyeri el, hogy egy kollektív szubjektivitáshoz folyamodik ami vízszintes irányban, az én kihosszabbítása marad. Valódi tárgyilagosság teljesen más dimenziót tartalmaz. Mikor Krisztus azt mondja, hogy: *"Aki engem akar követni el kell hogy hagyja az ént"*, akkor a lét függőleges tengelye mentén való mozgásra szólít fel. Ezzel kapcsolatban érdemes idéznünk Einstein egy megjegyzését is: *"Egy ember értékét elsősorban az határozza meg, hogy milyen mértékben és értelemben ért el szabadságot saját énjétől."*(5)

Amikor a tudomány lelki út szerepét tölti be, akkor az embert néha egészen elárasztja ennek a csodálatos mivolta. Ámulva áll meg a misztérium előtt. Ez olyan misztérium ami az elmélkedéssel kiszélesül és kimélyül. Nem 'ki a tettes?' fajta misztérium, amit előbb-utóbb megold egy új elmélet, egy új kulcs vagy egy újfajta kísérlet. Megoldhatatlan; csak szeretni és kimélyíteni lehet. Az ember eljut saját misztériumához és minden máséhoz is. Valahogy érzi, hogy kérdéseket kell feltennie, a tudománnyal kell foglalkoznia éppúgy mint egyeseknek ímiuk, vagy zenélniük kell. Ez az ami kiteszi az embert és pontosan ezért törődik vele és minden mással is az Öreg, ahogy Einstein hívta néha az Istent. Úgy látszik elméleteket kell kidolgoznunk ahhoz, hogy túl jussunk az elméleten, értelmünket kell működtetnünk, hogy elménket elcsendesítsük és zenélnünk kell, hogy elérjük a csendet.

Megjegyzések:

1., Ezt a tényt érdemes kihangsúlyozni, mert különben Krishna felekezeti Istenné válhat, másokkal versengve, mint például Jézus Krisztus a kereszténységben. Itt, Krisztusban a legmagasabb Isten igaz küldöttjét látjuk aki, mint az Upanishadok

bölcsei, azt mondja hogy ő egy az Atyával (*atma* az *Brahman*) és ha őt akarjuk követni, mindennapi énünket félre kell tennünk és mélyebben be kell hatolnunk elfelejtett talajunkba. Azonban a keresztények általában mindennapi énnel ruházzák fel őt; névvel, alakkal és hellyel, és vallásos csodatevővé teszik akiben a félelemmel teli ember teljes kizárólagossággal és nagy érzelmi buzgósággal hisz, a látást a hittel és a tudás (gnosis) kardját a dogma mankójával helyettesítve.

2., Idézet a 'The American Theosophist' Vol.68 No10, 1980, 312. oldalán.

3.,Megjegyzendő, hogy egyik esetben sem könnyű, ha egyáltalán lehetséges, világos ésszerű magyarázatot adni arra, hogy a lét egyik szintje miképp fejlődik ki a másiktól. Nagyon érdekesítő és lenyűgöző kísérletet tett erre a jelenkorban G. Gurdjieff, amit tanítványa P.D. Ouspensky, 'In Search of the Miraculous' (A csoda kutatása),/New York: Harcourt, Brace and World, Inc 1949/ című művében ír le.

4., Ezzel kapcsolatban lásd: R.Ravindra, 'Modern Science and the Spiritual Path' (Modern Tudomány és a Szellemi út) /The American Theosophist Vol.69, 1980, 340-8/

5., Albert Einstein, "Ideas and Opinions" (Gondolatok és Vélemények).

- * - * - * - * -

"Hogyan tudod megismerni, mi való és mi valótlan, mi igaz és mi hamis? Csak önfejlesztéssel. És ezt hogyan nyerheted el? Először is azzal, hogy gondosan őrizkedel attól, ami önámítást okozhat. Ezt pedig úgy teheted, ha minden napnak egy vagy több meghatározott óráját egészen egyedül töltöd, önmagadat vizsgálva, írva, olvasva, indítékaidat tisztogatva, hibáidat tanulmányozva és javítgatva, külvilági életed munkáját megtervezve... .

Lassankint kitisztul majd látásod s azt látod, hogy a ködök felszállnak, belső képességeid erősödnek, hozzánk való vonzódásod erősödik és a kétségek helyét a bizonyosság foglalja el."

K.H.

"Tegyétek a Teozófiát eleven erővé életetekben s akkor, példátok nyomán, azok az osztály- és kasztkülönbségek, amelyekből oly sokáig gyűlölet és nyomorúság fakadt, a nem is oly távoli jövőben csak a nemzetcsalád és a Világtestvériség közös szolgálatában végzett különféle funkciókat fogják jelölni."

Napi Meditációk: Tolerancia.

ÁTMENET A VÍZÖNTŐ KORSZAKÁBA

(The Link. Leonie de Wet); Adyar, 1963.4

A Földnek egy évre van szüksége ahhoz, hogy áthaladjon az Állatöv 12 jelén, amelyek mindegyike jellegzetes hatást fejt ki. Naprendszerünk azonban visszafelé forogva mozog egy központ körül - azt mondják, ez a plejádok csillagképe - amely a kozmikus Logoszt képviseli, és miközben ezt a nagyobb körforgást megteszi, mindegyik állatövi jegyben mintegy 2300 évig időzik.

Itt most olyan időszakot akarunk megvizsgálni, amelyben a naprendszer ki van téve ama állatövi jegy befolyásának, amelyen éppen áthalad. Már volt Bika-korszak, Kos-korszak és a Halak-korszaka. Ez utóbbi, amely most közeledik végéhez, a kereszténységet ajándékozta nekünk. Sokan úgy vélik, hogy a Vízöntő korszakot a Halley-üstökös vezette be, amikor legutóbb 1910-ben megjelent. Mindegyik korszak a hét sugár egyikével van kapcsolatban és az illető sugár Mesterének felügyelete alatt áll. A sugarakról azt mondják, hogy mindegyik az emberi fejlődés egy-egy bizonyos fázisát mozdítja elő.

Ez idő szerint olyan korszakban élünk, amely a hatodik sugárhoz tartozó Halak időszakának végső akkordjaiból, a hetedik sugárhoz tartozó VÍZÖNTŐ korszakába nyúlik át. Így azután ki vagyunk téve mindkét korszak befolyásának és ez bizonyos zavarokból vehető észre. Hasznos lesz hát, ha megtudunk egyetmást ennek a két korszaknak jellegzetes befolyásairól.

A Halak korszakát pozitív oldalán a hatodik sugár tulajdonságai jellemezték, az idealizmus, odaadás, hűség, önfeláldozás és az a missziós szellem, amely a keresztény vallást a világ minden zugába elvitte. Ha azonban a vallásháborúkra, az inkvizícióra, az üldözésekre, az általános vallási türelmetlenségre és az elszigetelődés hajlamára gondolunk, amely a végéhez közeledő korszakban szinte mind megtalálható volt, nyilvánvaló lesz, hogy az igazi krisztusi szellemet csak a kevesek értették meg. A Halak korszakának negatív tulajdonságai nagyonis láthatóan előtérbe lépnek, tudniillik a fanatizmus, az álszenteskedés, a kiírthatatlan ragaszkodás a Szentírás betűjéhez, a hajlam, hogy inkább a múltba kapaszkodjunk, semmint hogy a jövőbe tekintsünk és a hajlíthatatlan maradiság, amely inkább szétzúzódik, de hozzá nem idomul ahhoz, ami új.

Az asztrológusok szerint a Halak, a Halak korszakának jelképe, vízi jel és ennél fogva az emberi természet érzelmi oldalával rokon. Legjobb tulajdonsága abban az önzetlen szeretetben jut kifejezésre, melyet Krisztus tanított. A negatív oldalon az érzelgősséget találjuk, amely oly sokakat bírt rá arra, hogy a Halak

korának hagyományos vallásától elforduljon. A negatív oldal indította arra a művészeket, hogy a szépítő ábrázolásból a szöges ellentétébe, az igen csúnyának ábrázolásába lendüljenek át. A vízenjáró Krisztus azonban azt tanította, hogy a mohó vágyat szeretetté kell átváltoztatni, a vágytermészet állhatatlansága pedig Buddhi-Manasz nyugalmának kell, hogy átadja a helyét.

A Halak korszaka érzelmi jelben állt; a Vízöntő azonban, aki letérdepel, hogy vizeskorsójának tartalmát a földre öntse, az asztrológusok értelmezése szerint intellektuális, értelmi jel. Az elkövetkező fejlődés folyamán az ember magasabb fokú értelmének meg kell tanulnia, hogy uralkodjék a vágytermészet fölött. Az emberiség ma válaszüton áll: vagy szabad kezet hagy vágytermészetének, vagy ráébred arra, hogy voltaképpen lélek. Életét növekvő szellemi megértése segítségével kell élnie. A magasabbra eső választás teljes odaadást és önmegtágadást feltételez. A Vízöntő ezt azzal jelképezi, hogy ráönti az emberekre az élet vizét, hogy serkentsen mindannak növekedését, amely bensejében rejlik, akár jó, akár rossz. Nem törődik azzal, hogy a gyom a búzával együtt érik meg; minél hamarabb felszínre jut, annál hamarabb ki lehet irtani. Az embereknek, ha meg akarják valósítani isteni voltukat, meg kell tanulniuk, hogy lelki és szellemi nehézségeik fölött úrrá legyenek.

Az ibolyaszín a hetedik sugár színe, kétszer olyan gyorsan rezeg, mint az első sugár piros színe. Az emberi tevékenység minden területén gyorsulási folyamat figyelhető meg. Csak csodálkozunk az emberek ügyességén, amivel mindig újabb és újabb és jobb segédeszközöket gondolnak ki az Ismeretlen kikutatásához és csodáljuk a bátorságot, amellyel a világtérbe kirohannak.

Nehéz megragadni mindegyik korszak "új tanítását", csak az intuitív ember tudja helyesen felfogni azt. Az új igazság új borát nem lehet az önelégültség és elbizakodottság régi edényeibe tölteni. Nekünk, akik ebben az átmeneti korban az igazságot kutatjuk, óvakodnunk kell az elmúlt korok tekintélytiszteletétől és az elkülönülési tendenciáitól, de ugyanígy az önzés és az önhittség jelenkori veszélyeitől is. Teremtően kell a jelenben élnünk és elismernünk magunknak és mindenki másnak azt az isteni képességét, hogy az igazságot a saját módján élje át. A VÍZÖNTŐ életetadó vizei csak így tölthetnek meg mindegyikünket és csak így érlelhetik meg bennünk mindazt ami jó, még ha közben gyomot is kénytelenek vagyunk irtani.

Rövid hozzászólás:

A Vízöntő korszaka felett a 7. sugár Mestere, Rákóczi ügyel fel, aki Európa és Észak-Amerika kulturális és politikai irányítója. E sugár jellegzetessége: a rendezett szolgálat.

Mindaz ami rendszer, nemcsak rend, hanem átgondolt rendszer. Idetartoznak ennél fogva a szertartások is. A szertartások megnyitják azt a lehetőséget is, módot adnak arra, hogy együttműködjünk az angyalokkal. Rákóczi Fejedelem nagyszerű szertartásokat végez bizonyos helyeken és időkbën, az angyalokkal együtt, hogy a világot a megértés, a testvériség felé vezesse.

A szertartások sorába sorolható minden jól megszervezett sport, s a tánc is, mert ez mind rendezett cselekvés, együttműködés a láthatatlan világokkal.

Hogy együttműködhessünk a hetedik sugárral, ki kell magunkban fejleszteni a Mester jellegzetes jellemvonását: a katonás magatartást. Nem a militarizmus, hanem a katonás szellem, ami az önként való szolgálat szelleme. A tudatos együttműködés szelleme, mert csak így lehet értékes munkát végezni. Mindenkinek meg van az életben a maga helye és helyének felelőssége a hierarchikus létrán a felette állók iránt csakúgy, mint az alatta állók iránt. A fölfelé való kötelesség: az engedelmesség, - a lefelé való kötelesség: a gondoskodás, tanítás, példaadás. Mindenkinek kötelessége: az önuralom, - eszményképe: az önfeláldozás, ami világegyetemünk alapelve, mert erre van felépítve.

Rákóczi Fejedelmet az okkult hierarchiában "tökéletes úriember"-nek nevezik, aminek jellemzői: udvariasság, lovagiasság, nagylelkűség, szerénység, egyeneslelkűség, szolgálatkészség, a gyengébbek védelme, tiszteletadás a mindenkiben lakozó Isten iránt, elismerése mindannak, ami önmagunknál jobb, szóval önmagunkkal szembeni őszinteség, tökéletesség felé igyekvés.

A 7. sugár az anyagban való munkát hangsúlyozza és összegzi az összes előző sugarakat, vagyis minden munkát tökéletesen kíván meg.

- * _ * _ * _ * _ * _

"Légy toleráns másokhoz, tiszteld mások vallási nézeteit ha azt akarod, hogy a tiedet is tiszteljék."

K.H.

BÉKE

KERESZTÉNYSÉG:

Béke a Földön és jóakarát az egész emberiségnek.

KONFUCIÁNIZMUS:

Keressd a harmóniát minden szomszédoddal...
Élj békében a testvéreiddel.

ISZLÁM:

Ha figyelnek Rá, Isten békéhez fogja vezetni az embereket.
A háború sötétségéből, a béke világosságába vezeti őket.

DZSAJNI:

Minden ember éljen békében társaival. Ez az Úr kívánsága.

HINDUIZMUS:

Hol a béke meditáció nélkül? Hol a boldogság béke nélkül?

JUDAIZMUS:

Béke, boldogság és áldás; kegyesség, szeretet és kegyelem
szálljon mindannyiunkra egész Izraelben és az egész világon.
Áldj meg minden népet a hosszantartó békével.

SINTO:

Legyen a Föld mentes a bajoktól és az emberek éljenek békében
Isten védelme alatt.

SZIKH:

Csak Isten nevében találjuk meg békénket.

TAOIZMUS:

A bölcsök a békét és a csendet mindennek fölött becsülik.

BAHA'I:

A háború halál, míg a béke élet.

Az Új-Zéland -i T.T. folyóiratából.

KÉRDÉS ÉS FELELET ROVAT

Fordította: Törökfalvy Edit, a "Theosophy in Australia" című folyóirat
1993. szeptemberi számából.

Kérdés:

A Teozófiai Társulat miért nem vesz részt szervezetileg szociális, politikai, környezetvédelmi és egyéb közérdekű kérdések megtárgyalásában?

Felelet:

A Teozófiai Társulat minden tagjának joga van saját véleményét formálni bármilyen kérdésben feltéve, hogy türelmet gyakorol más tagok véleménye iránt. Szociális, politikai és környezetvédelmi területeken mindig különböznek a vélemények és ezért a Társulat nem foglalhat állást ezekben, mert ezzel elkötelezné azokat a tagokat is akik nem értenek egyet vele. Ez azonban nem gátolja meg a tagokat abban, hogy egyénileg olyan ténykedést végezzenek amit jogosnak és helyesnek vélnék. Jelentős bizonyosság van arra, hogy a Társulat számos tagja egyénileg vezető szerepet nyert el az élet sok terén az egész világon. Azok számára akik gyakorlati téren akarnak megküzdeni ezekkel a problémákkal, megalakult a Teozófiai Szolgálat Rendje (Theosophical Order of Service). Ez a tagok kívánságai szerint tesz megfelelő lépéseket az ügyekben.

Még más, mélyebb oka is van ennek a magatartásnak. Minden lépés az érdekelt személy indítéka szerint történik; és a fent felsorolt ügyek mind az érdekelt egyének indítékaitól függnek. A teozófus elvek tanulmányozása - és ami még fontosabb: élése - olyan mentális és érzelmi légkört teremt, ami elősegíti az érdekelt egyén indítékainak megváltozását. Szélesebb látókörből fogja nézni a problémákat, mert ezt úgy AKARJA nézni és nem azért mert KÉNYSZERÍTIK rá.

Ha tudjuk azt, hogy a gondolatnak és érzésnek eleven hatása van, akkor ez a szempont nagyon is gyakorlati és maradandó megoldás a mai világ problémáira.

Olvasók figyelmébe:

Ez a rovat rendszeresen meg fog jelenni a folyóiratban. Kérjük teozófikus kérdések beküldését a következő címre: (itt a Sydney-i központ címe van megadva).

A NEMZETKÖZI ELNÖK ÍRJA

Fordította: Törökfalvy Edit, a "The Theosophist" 1993. júliusi számában
Radha Burnier által írt 'On The Watch Tower' című cikk alapján.

Azt mondják, hogy a szépség annak a szemében van aki látja, mert az ember akkor lát szépet amikor értelme olyan állapotban van, ami az ilyen látásnak kedvez. Az értelem tisztaságától és befogadóképességétől függően ez a tapasztalat lehet mély és igaz, vagy felületes és hatástalan. Lelki szempontból nézve szépség mindenütt van a természetben, mert ez a lét isteni magja, a mindig jelenlevő Realitás (valóság) kinyilatkozásának módja. Mivel öntudatunk nem érte el a tisztaság és érzékenység ehhez szükséges állapotát, mi csak itt-ott tudjuk meglátni és nem mindenütt.

Amit az ember kívül lát, tükrözi azt ami belül van. Ha szépség van belül, akkor az értelem szépséget lát kívül. Ha az értelem szennyezett, akkor nem látja meg a szépet és önmagát, mint csúfságot és gonoszságot tükrözi másban is.

- * * * * *

"Magán a Társulaton belül legyen valódi a Testvériség, amelyet képvisel. Elég volt a megosztottságokból, csak azok a különbözőségek maradjanak, amelyek gazdagítanak. Tiszteljenek mindenkit, aki különbözik tőletek. Legyen a ti Testvériségetek véleménykülönbség nélküli, vagyis feletti, mint ahogy szépen felülemelkedett már a faji, vallási, társadalmi, nemi és színbeli különbségeken."

M.

"A Teozófiának harcolnia kell az álszenteskedés köpenye alá rejtett türelmetlenség, előítélet, tudatlanság és önzés ellen. Az Igazság fáklyájából, amely szolgáira van bízva, annyi fényt kell árasztania, amennyit csak tud. Ezt pedig felelem és habozás nélkül kell tennie, nem tartva sem feddéstől, sem elítéltetéstől."

K.H.

"Saját tövises utadhoz azt mondom: bátorság és remény."

K.H.

IRÁNYZATOK A TELJESSÉG FELÉ A MODERN FIZIKÁBAN

Fordította: Törökfalvy Edit, dr. Hugh Murdoch asztrofizikusnak az 1993. júniusi szemináriumon elhangzott előadásából.

A holizmus szerint az egész több mint részeinek összege. A teozófus világnézet holisztikus. Hangsúlyoztam, hogy a modern fizika élvonalán erős az irányzat a holizmus felé és az ezzel kapcsolatos felismerés, hogy a redukciós módszer, oly hosszú időn át elfogadott, elve elavult mint azt Paul Davies "*Cosmic Blueprint*" című könyvében kimutatta. Az egészet nem lehet megérteni teljességében csupán alkotórészeinek tanulmányozása által. A fizika három különböző területét tárgyaltam, bár nem egyenlő arányban. A különböző irányzatok egymást erősíteni látszanak.

1., A világegyetem. Mindinkább erősödik az a felismerés, hogy a világegyetem összefüggő egység amiben azonos törvények érvényesek mindenütt. A legalapvetőbb törvények kínos finomsággal vannak felhangolva arra, hogy egy bővülő világegyetemet hozzanak létre, tejútrendszerrel, az őket alkotó csillagokkal és bolygókkal, és hogy fokozatos evolúció által fejlett, öntudatos lények kialakulásának adjanak lehetőséget. Ez a fogalom "*anthropic principle*" (ember elv) néven ismeretes és előző szemináriumok alkalmával már részletesebben ismertettem. Hoyle azt mondta: "A világegyetem előre kitervezett dolognak látszik" és Davies szerint: "Mi valóban szándékosan lettünk idehelyezve."

2., Kvantum fizika. A második terület, aminek a legtöbb figyelmet szenteltem, a kvantum fizika volt, amely matematikai szempontból különösen sikeres a sokféle kísérlet eredményeinek előre megjóslására. Sohasem találták elégtelennek. Azonban a filozófia terén sok vitára és sokféle értelmezésre adott okot mégpedig azért, mert a legtöbb ilyen eredmény (bár bőségesen bebizonyítva) ellentmondani látszik a józan észnek. A klasszikus fizika mintáján a kvantum fizikára nem lehetett magyarázatot adni. - Jellemvonásainak egyike a pontos prognózis (előrejelzés) teljes letérése. Akármennyit is tudunk meg az egyes atomokról valamely radioaktív mintában, sose tudjuk megjósolni, hogy az egyedi atomok mit fognak tenni és mikor. Azonban az egész minta viselkedését kielégítő módon tudjuk megtárgyalni. Még feltűnőbb jelenség a helybeliség elvének megszűnése. Ezen elv szerint nincs azonnali távolbahatás. A nem-helybeliség (non-locality) fogalma igen fontossá vált a kvantum fizika értelmezésének megtárgyalásában. Ezt néha "táv összefüggésnek" is nevezik és azt jelenti, hogy bizonyos körülmények között távoli tárgyak azonnali hatással lehetnek egymásra minden anyagi hatás (akár

részecske, akár mező) közbenjárása nélkül. Az átlag ember előtt ez talán nem látszik különösnek, de a fizikus számára ez szentségtörés. A helybeliség elve erősen bele van ágyazva Einstein minden relativitással kapcsolatos munkájába. Ez a fő oka annak, hogy Einstein nem volt megelégedve a kvantum fizikával.

A fizikusok által elfogadott hagyományos álláspont a kvantum fizikával szemben "Kopenhágai értelmezés" néven ismeretes, Niels Bohr dán fizikus után. Ennek lényege az, hogy tagadja az egyéni mikroszkopikus részecskék valóságát (realitását) a szándékos megfigyelés céljából felállított kísérleti összjátékban. Bohr szerint a teljes helyzetet kell tekintetbe vennünk, a makroszkópikus mérőeszközt is beleértve. Bizonyos értelemben ez holisztikus fogalom, de egyben tagadja a mikroszkópikus elemek, az atomok és elektronok valódi, folytatólagos létét. A mikroszkópikus valóság ilyen szőnyeg alá sóprése jellemzi a fizikusok hagyományos álláspontját. Amikor tagadják az egykor érintkezésben volt, de jelenleg egymástól messze eltávolodott tárgyak független létezését, akkor ezzel elkerülhetik a nem-helybeliség gondját.

A kvantum fizika másik változatát 1952-ben David Bohm, kiváló fizikus, indíttványozta. Ezt egész életén át hirdette és eszméit egy kis csoport mindig támogatta. A fizikusok közössége azonban majdnem egyáltalán nem vesz tudomást róla. Az egyetemen a fizika hallgatói nem értesülnek Bohm elméletéről és azoknak a fizikusoknak akik tudnak róla valamit, rendszerint nagyon elferdített nézetük van Bohm munkája felől. Bohm kitartó támogatója John Bell volt, aki világhírű elméletével bemutatta, hogy nincs menekvés a nem-helybeliség elől bár a legtöbb fizikus ezt nem így próbálja értelmezni. Inkább a Kopenhágai értelmezést fogadják el anélkül, hogy különleges figyelmet szentelnének az ezzel összefüggő "nem-valóságnak" (non-reality). Különben ezek a kérdések nem érintik szükségképpen mindennapi munkájukat miután a kvantum fizika matematikai módszerei kiválóan alkalmasak bármily gyakorlati kísérleti célra.

Bohm-ot filozófiai szempontból érdekelte a tárgyak közti összefüggés és így a távoli tárgyak finomabb szinten való kapcsolata valamely nagyobb egység keretén belül, a nem-helybeliség útján, nem okozott neki gondot. Elmélete matematikailag választékos formában már kezdettől fogva magában foglalja a nem-helybeliséget azzal, hogy a Schrödinger képletet írja oly módon át, hogy az tartalmazza azt amit ő kvantum potenciálnak nevez és ami nem helybeli amennyiben helyt ad annak, hogy a tárgyakra a fizikában eddig nem ismert, finomabb szinten van hatással a környezetük. Ennek elismerésével a kvantum fizika sok látszólagos rejtélye oldódik meg. Például már nem kérdés az, hogy egy elektron részecske-e vagy pedig hullám. Az elektron mindkettő, részecske is meg hullám is.

Bohm munkájának érdekessége, hogy fizikája és filozófiája kéz a kézben halad. Igen közeli kapcsolatban volt Krishnamurtival és filozófiájával. Két rövid idézet ad egy kis ízelítőt:

"A kvantum potenciál birtokában, az egész (teljesség) független és elsődleges fontossággal rendelkezik úgy, hogy valóban azt mondhatjuk, hogy az egész rendezi a részek működését. ...Világos, hogy az aktivitás ilyen kvantum teljessége közelebb áll valamely élőlény részeinek rendezett működéséhez, mint az olyanfajta egységhez ahol gép részei tevődnek össze."

"Azt javasoljuk, hogy legyünk készek megvizsgálni a fizikai valóság új fogalmát, a világegyetem töretlen egységéből kiindulva. ...Megfordítottuk a megszokott, klasszikus elképzelést, hogy a világ "elemi alkotó részei" képezik az alapvető valóságot és hogy a különböző rendszerek csupán sajátos, velejárá formái és elrendezései ezeknek a részeknek. Inkább azt mondjuk, hogy az egész világegyetem elválaszthatatlan kvantum kapcsolata az alapvető valóság és hogy viszonylag függetlenül viselkedő részek csupán sajátos és velejárá formák az egész keretén belül."

Ez különösen ékesszóló megállapítás a reduktív módszerek, a holizmus mint alapvető valóság általi helyettesítése mellett. Kimutattam, hogy úgy hiszem Bohm elgondolása végül is felül fog kerekedni és idővel, bár elkésve, Bohm elismerést fog nyerni, mint az a kiváló fizikus és filozófus akinek a hozzá közelálló tudósok mindig is ismerték.

3., Káosz elmélet (*Chaos theory*)

A harmadik tárgy amit csak röviden tárgyaltam meg a káosz elmélet volt, azaz helyesebben a bonyolult rendszerek elmélete. Ez legújabb fejlemény és annak a felismerése, hogy egy bonyolultsági fokon túl, a rendszerekben már nem lineárisak a viszonyok ami azt jelenti, hogy viselkedésük nem jósolható meg az alkotórészeikről szerzett tökéletes tudásból; innen a "káosz" elnevezés. Ez az előre-nem-jelvezhetőség (unpredictability) hozzáadódik a kvantum fizikából eredő előre-nem-jelvezhetőséghez és új, jelentőségteljes út a holizmus elismerése felé.

Az ilyen rendszerek közös jellemvonása az, hogy a látszólagos káosz közepette új rend jön létre, és az ilyen rendszerek bemutatják az ön-szerveződés képességét. Mintha a bonyolultság bizonyos fokán új, magasabbrendű törvények lépnének életbe, melyek nem jósolhatók meg az alapvető törvényekből. Ilyen rendszerek, sokszor a hőegyensúly teljes hiányában, hosszú ideig fenn tudják tartani magukat azáltal, hogy környezetükből vonnak ki energiát és a salakanyagot környezetükbe ürítik ki. Jó példa erre az élőlény. A magasabb létformákba való fokozatos, lassú fejlődés által létrejövő bonyolultabb szerveződés megy végbe annak ellenére, hogy ezáltal a termodinamika értelmében elkerülhetetlen a rendezetlenség növekedése is (entropy). Úgy látszik, hogy a szerveződés fokának növekvése a világegyetem alapvető sajátága. Ez a makroszkopikus, kozmikus szinten is végbemegy amikor

az elsődleges anyag, bizonyos időn belül, bonyolultabb csillagrendszerekbe és csillagrendszer csoportokba rendezi magát. Davies úgy gondolja, hogy a fizika törvényei általa "kozmosz mintának" nevezett tervet szolgáltatnak, mely biztosítja például a fejlettebb öntudatos élet kialakulását, de nem a pontos részleteket afelől, hogy ez hol és milyen formában fog megtörténni.

- * - * - * - * - * -

"Ne kételkedj, mert ez a kételkedő természet enervál és visszavet a fejlődésben."

K.H.

"Az igazi emberség abban áll, hogy az ember bátran elfogadja a neki járó részt annak a csoportnak kollektív karmájából, amelyikkel dolgozik és nem engedi meg magának, hogy elkeseredjék, és hogy másokat a valóságosnál sötétebb színekben lásson, vagy hogy mindenért valami "bűnbakot" kárhoztasson, egy külön e célra kiszemelt áldozatot."

K.H.

"Ne add át magad a balsejtelemnek, hogy mi minden baj történhet, ha a dolgok nem úgy mennének, ahogy a te világi bölcsességed szerint kellene hogy menjenek."

K.H.

"Tudd meg, barátom, hogy mi a mi világunkban különbözhetünk ugyan módszereinkben, de a cselekvésünket irányító elvek tekintetében sohasem állunk szemben egymással és az Emberi Testvériség gondolatának legszélesebb körű és leggyakorlatibb alkalmazása jól összefér azzal az álmoddal, hogy jó hírnevű és becsületes tudományos érdeklődésű emberekből kellene egy magot alkotni, akik a tömeg szemében súlyt adnának a T.T. szervezetének és védőpajzsul szolgálnának a kételkedők és materialisták vad és ostoba támadásaival szemben."

K.H.

KÖSZÖNTLEK ŐSZ!

Ősi Bölcsesség ... Hit - Remény - Szeretet ... s megint Szeretet ... és zene ... ősi indiai zene ... szitárhúr fájdalmasan örömteli zengése ... megrázó ... felrázó ... zokogó dallamok; eltöltik a lelket s a világ ... a világ kitágul. Csak ülünk ... kisimul a lélek ... elandalodik a szív. Minden szem mást lát, tudom ... emlékfoszlányokat illesztgetek össze hittel - nosztalgiával ... megyek vissza az úton, térben s időben; a Himalája tetején felhőkbe burkolódik a soha le nem nyugvó nap, a törpe sombokor hófehér fürtjeinek vízese mindent elborít, kakukszegfű illatozik a sziklák repedéseiben. A kék hegycsúcsok ... az óriási vörös nap ... a fehér hó ... karácsonyi áhítat tölti el lelkem ... nem volt szükség szavakra ... a Himalája fenségesen lenyűgöző, impozáns csoda ... elmereng a lelkem az ősi dallamokon, megyek az úton ... múltam útján, az évek súlya alatt megroggyanva bár, ám töretlen hittel, hogy újra lehet próbálni a megértő - elfogadó szeretet kinyilvánítását ... megyek az úton ... szememben délibábos képek villannak. Arcok ... ízek ... hangulatok ... visszafájó dallamok ... megyek vissza az úton ... tombolva zúg a szél ... füttyent ... megiramodik ... könnyet csal szemembe ... szellőnyi melegség simogatja szívemet. Zeng ... árad a nyitnikék lélek-frissítő dallama ... a csend mélyén álmosan nyújtózkodik az Ébredés. Dallamok ölében ringatózom ... ünnepelek a lelkem. A belenyugvás szent érénye mind több helyet kér és kap bennem, nem megalkuvás ez, de inkább egyfajta bölcs (!) szemlélet, mely az ágálás helyett megértő - elfogadásra készítet. Minél emberibbé válik egy ember, annál inkább s annál tisztábban, annál kifinomultabban s annál túláradóbban érzi annak szükségességét, hogy testvérként, barátként köszöntse a "mást", a másik embert. Megérteni ... elfogadni embertársainkat; hosszú idő óta tanulgom én is: fáradtságosan, sok ellenállással, de tanulgom, mert hisz keserves önzetlenül szeretni. A sír felé közelegve, a gyermek-kamaszkor tisztaságát, őszinteségét, Hitét próbálom idézni ... álom - valóságom maradt egy árny - társ; ki fény a Hit - világból és vigasz a jószág - mítoszában. A boldogság, a Hit sérülés - mentességét, bizonyosságát szeretném őszülő fejjel, kamasz - hit melengette szívvel. Megőrizni az egyszer - volt kisgyerek tisztaságát, a vágyat a jószágra, a harmóniára.

Megyek az utamon ... mindennap ... s összetalálkozom az étellel ... s észrevétlen válik múlttá a jelen. Ablakom s lelkem szegletében meg - meg jelenik a csillogó déj, a hátramaradt fürtökön ezüstösen csillog a harmat, rebbenésnyi időre még előbújik az őszi nap, alig annyi időre, hogy lophassak kicsikét az elkészülő melegből ... az ősz észrevétlenül bekérezkedik mindennapjainkba ... szeretnék pár sorral hitet tenni mellette.

Régi jó barátomként, szeretett évszakomként köszöntöm. Ilyenkor, őszidő tájt, ha hajnalonta ködleányok settenkednek az utakon, mikor zúgó szelekkel nyargaló záporok itatják a szomszjas földeket, amikor az utak mentén vetkőznek a fák ... ilyenkor leltárt készítek vágyaimról, reményeimről, meg - meg csorbuló Hítem erejéről.

Az Ősz megadja számomra az elmúlás bizonyosságát, a visszatérés hitének varázsát, a szeretet megújuló - megújító erejét. Az Ősz velem volt akkor is amikor nagyon hitetlen voltam, amikor minden összeomlott bennem és körültem, amikor fájt és sikoltott a lelkem ... szeretem az Őszt ... de miért az Ősz? Miért nem a fiatalság, a megújulás, az újjászületés szimbólumát a kedves - bohókás Tavaszt, vagy miért nem az életet érlelő, nyugalmat - élményeket adó Nyarat, vagy pedig miért nem a szűzies tisztaságát hirdető, ünnepnapokkal feldíszített Telet szeretem?? Miért éppen az Ősz az, amely az elmúlásra figyelmeztető jeleivel s a nyomában járó halk - csodás világával az Időre irányítva figyelmemet vált igaz barátá?

Talán ezért! Mert némán - kiáltozva figyelmeztet, s mert örökké az elmúlás körül topogó - kutató ismereteink bővítéséhez ad újabb és újabb adalékot, amit vagy észreveszünk, vagy sem, de amelyek törvényszerűek. Megöregedni annyi, mint Ősszé válni. Katartikus élmények segítettek megtalálni HITEMET, utam a Szeretet országútján visz.

Nem keserzem s nem lázadozom már, hiszen az életem tele van megélt - átélt, feledhetetlen boldogsággal - melyről néha meg - meg feledkezem - amelyeket örökre magamban hordozok, vágyaimmal, emlékeimmel melyek régvolt Őszök mélyén rejtőznek és reményekkel, melyeket a jövő futóhomokjára építtek. Visszaálmodom tört szerelmek ízét, melyek szaporították szívverésem, simogatón kedves - meleg mosolyokat, melyek csendesítették háborgó - lázongó lelkem, szavakat, melyek utat mutattak, színeket, melyek szétterülnek köddé váló emlékeimben, arcokat, melyek elsüllyedtek, de bennem örökké élnek, tájakat - emberszíveket, melyeket a Szeretet sodort elém, tájakat - emberszíveket, melyek a Szeretettől sodródtak felém. És látom az Őszben az eltemetetteket, frissen születetteket, életet - halált, elmúlást, ígéretet, váratlanságot, döbbenetet, félelmet; mely oly sokszor szorította görcsbe lelkemet, és felsejló reményeket, melyek megédesítették mindennapjaimat.

Köszöntlek hát Ősz, ma este, amikor az eső könnyként csorog, mikor halk szitárzene simogatja a lelkemet ... köszöntlek hát ... veled élek ... szeretlek ... és hűséget teszek melletted!

Grim Rózsa

- * _ * _ * _ * _ * -

"Derűs bizakodással és reménységgel lenni egészen más dolog, mint az ostobák optimizmusa; a bölcs sohasem harcol jólőre a balsors ellen."

K.H.

RÉGI KÍNAI KÉPECSKÉK

Irta: A.G.Vreede

Fordította: R.L., a "St.Michael's News" 1947. júniusi számában
megjelent írás alapján.

A rohanó út

Ta O Tong, a kuli, útkészítéssel kereste a kenyerét, és mivel az útkészítés nehéz mesterség volt, keményen kellett dolgoznia. A legnehezebben azt lehetett megtudni, hogy hol fog az út készülni. Ezt csak a körzet városának piacterén közölték, és a hír szóban terjedt tovább, és amikor már elegendő kuli ajánlkozott és nyert alkalmazást, a többieknek munka és fizetség nélkül kellett hazamenni. És amint tudjátok, Kínában tízezerszer tízezernyi kuli van, és amikor az alkalom kínálkozott, mind azt gondolják, hogy ők valódi útkészítők.

Azonban Ta O Tong nem volt közönséges útkészítő. Két olyan jellegzetessége volt, amely minden bizonnyal nem általános a kulik között. Az első az volt, hogy állandóan elmerengett és szinte elveszítette önmagát, bár hosszas időmúlás után mindig visszatalált, és semmi baj nem történt. A másik jellegzetessége az volt, hogy a szívével társalgott - de még ennél is különösebb,- hogy a szíve válaszolt neki. Ha például Ta O Tong ilyen beleveszése a merengésbe az egyszerű rizsből és egy kis szójából, esetleg egy darab igen erősen illatozó halból álló étkezése közben történt, akkor egyszerű ételért élvezve szinte több óra telt el, - azt lehetne mondani, hogy huszonnégy vagy harminc is. De amikor visszatalált önmagához mindig észrevette, hogy a többi kuli is éppen befejezte étkezését. Amikor feleségét szerette vagy sok gyermekét dédelgette, érzése szerint évekre, ha nem évtizedekre merült el az élvezetben, de amikor földi környezetébe visszatért, nem volt megöregedve.

Ta O Tong egy napon azt hallotta, hogy messze tőle egy nagy és új utat készültek csinálni, és azonnal elindult, hogy megpróbálja oda felvételni magát. Hosszú utat kellett megtennie, de kevés vesztegetni való ideje volt. Egy idő után futni kezdett és egyre gyorsabban és gyorsabban futott úgy, hogy Ta O Tong a nagy sietségben teljesen elmerülve, mind a lélegzetét mind önmagát elveszítette.

Azonban miként láttuk, Ta O Tong bár kuli volt, mégis bölcsőbb mint a legtöbb ember, és amint azt érezte, hogy már nem lélegzik és hogy a lelkében már nem Ta O Tong, hanem a rohanás démona, azonnal megállt futásában és ott az út közepén kuporgott le. Először is csendben megvárta amíg lelkét a rohanás démona elhagyta, és ő ismét Ta O Tong volt. Azután a korábban vadul verő, de most ismét megnyugodott szívéhez szólt, és ezt mondta: "Ta O Tong szíve, miért fussak ilyen sebesen ezen az úton? Kérlek hadd fusson ez az út alattam gyorsan." És Ta O Tong szíve így válaszolt: "Rendben van, Ta O Tong állni fog, és az út fog alatta mozogni." Ta O Tong lábra állt és meglepődöttségében szélesen mosolygott, mivel tényleg éppen csak körül kellett néznie, és az út máris roppant sebességgel

mozgott a lába alatt. Azonban amint az út így haladt alatta, Ta O Tong ismét elvesztette önmagát, de ezúttal nem a sietség miatt, hanem abban, hogy derűs nyugalommal csodálta a tovatűnő tájat, vagyis inkább azt ahogyan az mellette elszuhant.

És ez nem csoda. Mivel Kína Öreg Istene mérhetetlen dolgokat készített, - tízezernyi dolgot a menny alatt, és mindet a legcsodálatosabban szépre. Amikor azokat elkészítette, köztük az embereket is, az Öreg Isten visszahúzódott a Nagy Hegyszorosok mögé ahol a mennyek vize elválik a föld vizétől, és saját mozgásukra bízta a dolgokat. A tízezer dolog pedig mozgott, mivel szívük magának az Öreg Istennek a szíve volt, és a tízezerszer tízezer ember is - bár igen szabálytalanul - de mozgott. De az Öreg Isten a biztonság okából minden az ég alatt lévő dolognak nevet adott. Arra is odafigyelt, hogy minden ember nevet kapjon és az Öreg Isten minden többezernyi évben egyszer, minden nevet ellenőrzött, és az általa adott névvel hasonlította azokat össze.

Igy valamely út valóban út kellett hogy legyen és nem sárgödör, vagy egy sor kacsauisztató, és egy tael (kínai ezüstpénz), tael kellett legyen. Jaj volt annak aki a szót valami másra használta, arra ami nem az igazi dolog volt: aki például hercegnek, vagy nemesembernek nevezte magát és rabló volt, vagy akit mandarinnak neveztek, és kiderült, hogy csaló, vagy ha például valamely útkészítő nem útkészítő volt, hanem naplopó. Abban az esetben a démonok eredtek utánuk és mielőtt minden név azonos lett, a démonoknak egy ideig nagyon-nagyon sok dolguk volt.

De most miközben Ta O Tong az Öreg Isten által létrehozott tízezernyi szép dolog szemlélésével kapcsolatos önkívületébe merült, ne veszítsük szem elől Ta O Tongot, mivel ő ennek a kis képecskének a központi alakja.

A táj amelyen Ta O Tong áthaladt, vagy inkább amely mellette elhaladt, egész idő alatt változott. Először rétek vették körül, azután rizsföldek, majd dombok és legelők, majd egyre meredekebb és meredekebb hegyek, és amikor Ta O Tong áthaladt a Nagyfalon, úgy érezte, hogy valami jelentős fog történni, mivel olyan hegyi szoroshoz közeledett, ahol a távolban láthatta amint a menny és föld találkozott.

Amikor arra a pontra érkezett ahol a vizek elválnak és ellenkező irányban folynak, Ta O Tong lelépett az útról és körülnézett. A Han Gu szorosnál találta magát, amelyen át nemcsak külföldi áru érkezik Kínába, hanem magasztos bölcsesség is.

Egy barlangból igen idős bölcs jelent meg, és Ta O Tongot megszólítva nagyon kedvesen azt kérdezte: "Ki vagy te, aki ezt az emelkedett átjárót megmászad és miért álltál itt meg?" Ta O Tong többször meghajolva, teljes tisztelettel válaszolt: "Uram, útkészítő vagyok és azért álltam meg itt, mert a vizek elválnak."

A bölcs ismételtlen kérdezett, "Mennyit jártál amíg ezt az átjárót elérted, amely valóban messze van a városoktól és vásároktól?"

Ta O Tong ismét meghajolt és szemrebbenés nélkül mondta: "Uram, én nem jártam, és ez nem tartott túl hosszú ideig."

- "Akkor hogy jöttél ide?"

Az útkészítő meghajolt és így szólt: "Az út mozgott a lábam alatt és így hozott ide."

- "Hogyan készítetted az utat arra, hogy a lábad alatt mozogjon?"

- "Előbb rohantam és a rohanás démona szállt meg. Azután lekuporogtam az úton amíg elhagyott engem és ismét magam voltam. Majd megkérdeztem a szívemet, hogy miért kell rohanjak és nem az út rohan a lábam alatt. Azt követően a szívem tette az utat rohanóvá."

A bölcs ekkor igen ünnepélyesen így szólt: "Az Öreg Isten mindenki nevét ellenőrizni akarja, aki itt átmegy. Mi a neved?"

- "Ta O Tong az útkészítő, uram."

A bölcs egy ideig tündődött, azután ő is meghajolt és így szólt: "A te neved valóban helyes, mert te valóban Ta O Tong az útkészítő vagy, mivel tong munkás és TAO a Nagy ÚT, és TAO szíve mozgatta az utat és hozott vissza ide ahol menny és föld érintkezik és ahol vizek elválnak. Az általad megtett utak valódi utak voltak, és bár TAO sohasem mozog, minden igazi út TAO-hoz fut: minden út TAO. Lépj be TAO szívébe, amely minden szív Szíve, Cselekvés a nem-cselekvésben, és Nem-cselekvés a cselekvésben, a mozdulatlan mozgás, örök üdvösség."

Igy merült el örökre Ta O Tong TAO-ban.

Amint látható: bár Ta O Tong kuli volt, mégsem volt közönséges útkészítő.

A.G.V.

- * - * - * - * -

"Tény az, hogy egészen a végső és legmagasabb beavatásig minden tanítvány - sőt némely adeptus is - a saját ügyességére és okosságára van hagyva. Magunknak kell megharcolnunk harcainkat és szó szerint igaz az ismert mondás: "Adeptussá maga lesz az ember, nem pedig mások formálják azzá."

K.H.

A TEOZÓFIAI TÁRSULAT NEMZETKÖZI HÍREI

Amint már jeleztük, a Nemzetközi Teozófiai Társulat hétvétenkénti elnöki választása eredményeként ismét Dr. Radha Burnier aszszonyt választotta meg a Teozófiai Társulat, immáron harmadik alkalommal a következő hét éves időszakra. Ez azt jelenti, hogy Dr. Radha Burnier, az 1875-ös megalakulás óta sorrendben a hetedik elnök, lesz a Társulat azon elnöke, aki a Teozófiai Társulatot átvezeti a harmadik évezredbe ezen a szinte felmérhetetlenül nagy felelősséggel, és áldozatos munkával járó tisztségben. A világ sok országában lévő Teozófiai Társulatok bevonásával több hónapon át tartó folyamat eredményét június 20.-án hirdették ki, és új hivatali időszaka 1994, július 17.-ével kezdődött. Kísérje Őt a Teozófiai Társulat és az emberiség érdekében végzett munkájában a Legfelsőbb és a Mesterek áldása.

Az **Adyar-i Nemzetközi Központban** működő **Bölcsesség Iskolája** 1995 január-februári időszakának témája: A belső átalakulás tudománya, annak feltételei, jelentése, gyakorlati módszerei, akadályai és nehézségei, az átalakulás elkerülhetetlen szükségessége. Tanulmányi igazgató: Dr. Ravi Ravindra, a fizika professzora, és a kanadai Halifaxban működő Dalhousie Egyetem Vallási Osztályának Igazgatója, több könyv szerzője.

A központi Bölcsesség Iskolája mellett, az Egyesült Államokban Wheatonban és Ojaiban is működnek hasonló Intézetek. De ezekkel összhangban, különböző országok adta lehetőségek között, Európában is van ilyen rendezvény. Az utóbbi hónapokban alakult meg Ausztráliában is a T.T. Bölcsesség iskolája. Mindezekben igen magasszintű elmélyedt teozófiai tanulmányozás és képzés történik angol nyelven. Többek között ezért is érdemes a társulati tagoknak angolul tanulni.

Az **Olasz Teozófiai Társulat** 80. Országos Kongresszusát tartotta 1994. május 26-29.-én több külföldi vendég részvételével. Témák voltak : A meditáció elmélete és gyakorlata, A teozófia helytállósága, A teozófia és a Teozófiai Társulat az új évezredben.

Az **India-i Bihar** (igen Bihar !) állam Teozófiai Föderációja 89. éves konferenciáját tartotta 1994 március 12-14.-én Radha Burnier Nemzetközi Elnök részvételével.

Peruban, a Lima-i Teozófiai Központban, az összejövetelek témái között szerepelt olyan mint: A modern tudomány és a szellemi hagyományok, A halál folyamata, H.P.B. csodálatos története.

A **Nemzetközi Elnök, Dr. Radha Burnier** 1994, április 6.-án kezdte meg **Latin Amerika-i** utazásait és június 3.-án tért vissza Adyarba, bejárva Dél-Amerika és Közép-Amerika több országát és sok városát, visszafelé úton meglátogatta a **Kalifornia-i Ojaiban** lévő Krotona Teozófiai Intézményt, amelynek úgyszintén elnöke.

Az orosz nyelvre lefordított tájékoztató lapokat és belépési nyilatkozatokat, miután az Adyar-i Vasanta Press nyomdában elkészültek, a T.T. Európai Föderációjának elnöke Curt Berg úr és alelnöke Tran Thi Kim Diêu vitték Szentpétervárra, ahol a Teozófia alapjairól tartottak előadásokat, és ahonnan tovább viszik a tájékoztatókat. Már hivatalban van Oroszországban a Teozófiai Társulat ottani elnöki megbízottja, hogy az orosz teozófusok munkáját koordinálja.

Az igen nehéz körülmények közepette élő és működő Kuba-i Teozófiai Társulati tagok számára szerveztek humanitárius missziót a Spanyol Teozófiai Társulatban.

Az Amerikai Egyesült Államokban igen erőteljesen működő Teozófiai Társulat *The Messenger (A küldött)* címmel új folyóiratot indított a tagok részére, a már régen meglévő *The American Theosophist* mellett.

A Wheatonban lévő Központban létrehozták az Olcott Intézet-et, amely a teozófia mai modern megközelítését elméleti és gyakorlati módokon segíti elő. Tanfolyamai hét pontban foglalhatók össze: 1. A teozófia alapjai. 2. A klasszikus teozófiai irodalom. 3. A teozófia története. 4. Teozófia és a világ kultúrái. 5. Teozófiai élet, beleértve a meditációt és a szolgálatot. 6. A teozófia bemutatásának módszerei. 7. Egyénileg irányított tanulmányozás, a tanulót érdeklő témában. Bizonyos előírt tanulmányi eredményt elérő tanulók erről bizonyítványt kapnak. A tanulmányok magukban foglalják az Ojai-i Központban végzett munkákat is.

A Spanyol Teozófiai Társulat 1994 augusztus 20- 27 között rendezte meg a 18. Ibériai Napokat Grenodában, amelynek témája " Közeledés a meditációhoz" volt, több külföldi vendég részvételével.

Az Ausztrál T.T. Szekciója 1995 január 21-28. között éves közgyűlésén ünnepli fennállásának centenáriumát a Sydney Egyetem Sancta Sophia Kollégiumban. A nemzetközi elnök mellett még sok külföldi vendég is részt fog venni. A hozzánk érkezett meghívásnak a nagy távolság és költségek miatt nem tudunk eleget tenni, azonban tagságunk nevében is üdvözlő levél megy. A centenárium alaptémája " Teozófia: útjelző a jövő felé." A 2000. év végéig már csak hat év van hátra! Mint társulati tagok és teozófusok fel vagyunk-e készülve erre?

Az Európai Teozófiai Társulatok Föderációjának, a Hollandiai Naarden-i otthonában lévő Nemzetközi Teozófiai Központban, az ottani széles spektrumú és felelősségteljes szellemi munka folyamatos működése mellett, a tagok remek összefogásával és együttműködésével példás munka folyt az eredeti ház fizikai, főleg tűzrendészeti épületfelújításában. Továbbá mivel az évek óta szükségessé vált és ezért tervezett vendégház bővítés és továbbépítés anyagi fedezete lassan kezd összegyűlni, hamarosan elkezdik az építkezéseket.

Azért még sok pénzre és munkára van szükség és ahhoz, hogy 1996 júniusában valóban megnyílhasson az új vendégház minden teozófus további segítségét kéri. Erre azért van szükség mert az ott szervezett nyári iskolák, szemináriumok, tanfolyamok résztvevőinek száma bővülőben van.

Az elmúlt nyáron a nálunk is ismert P. Krishna professzor tartott nyári iskolát "Önátalakulás és a szellemiség" témakörében. Azt követően Dr.Ravi Ravindra professzor "Krisztus jógája és a belső átalakulás" címen. Végül Shirley Nicholson, a Ojai Krotona Teozófiai Intézet vezetője tartott nyári szemináriumot az általa írt és már sok nyelvre lefordított könyv alapján: "Ósi Bölcsesség és modern megismerés" címen. Ezen az Európai Bizottság megbeszélései után Reicher László is részt vehetett. Carol Nicholson Ward, az író nő lánya vezetett ugyanott "Élő egység" címmel munkacsoportot. Lapunk következő számában ismertetés lesz olvasható az ott elhangzottakról.

A MAGYAR TEOZÓFIAI TÁRSULAT HÍREI

Az előző és hosszú idő után első számunk megjelenése óta sok minden történt.

Május 8.-án vasárnap délután a "Fehér Lótusz Nap" alkalmával megemlékeztünk H.P.Blavatskyról és együtt élveztük az Adyarról készített videót.

Május 17.-én délután furcsa körülmények közrejátszása következtében szabadég alatt, a Városligetben tartottuk meg az M.T.T. hat előadásból álló sorozatának befejező előadását.

A nyári időszak egy-egy vasárnapjára tervezett szabadtémájú társas összejöveteleket megtartottuk. Minden alkalommal más tagtársunk lakásán. De sajnos nagyon kis számban vettek részt tagok, pedig az ilyen összejövetelekre, kölcsönös ismerkedés és barátkozás céljára kifejezett igény volt. Az ilyen alkalmak remekül megfelelnek az ilyen céloknak.

Az elnök, elnöki megbízott tevékenységei az elmúlt időszakban. Meghívott előadóként vett részt a pszichikai kutatásokkal foglalkozó AION alapítvány rendezésében, az alábbi összefoglaló címevel jelzett egéssznapos rendezvényeken, alkalmanként többszáz résztvevővel, és a témakör tudományos szakértőivel együttműködve. Ott az adott témához a teozófiai szempontokat és megközelítési módot vázolta:

1994. május 21.-én "Para - vagy tudomány?"

" július 23.-án " Módosult tudatállapotok" . A meditációról.

" október 29.-én " A halál fizikája és metafizikája"

A halálközeli állapotok és a halálba való átmenet a teozófia szemszögéből.

Az Olaszországban lakó Dr. László Ervin professzorral, a Római Klub és a Budapesti Klub alapító tagjával kapcsolatot hozott létre és meghívásra részt vett a professzor "Döntés előtt" című, és Földünk, az emberiség jelenlegi katasztrófális állapotával, és a további még súlyosabb katasztrófák elkerüléséhez szükséges döntésekkel foglalkozó könyvének sajtóbemutatóján. A professzor késznek mutatkozott a T.T.-vel további kapcsolatokra.

Rendkívül érdekes és bátorító, hogy a tudományos élet különféle diszciplináinak képviselői itt és világszerte egyre inkább érdeklődnek a Teozófia, az Ősi- Időtlen Bölcsesség mondanivalója és hozzájárulásai iránt. Ezek a jelenlegi általános paradigma váltás és holisztikus megközelítési módok nyilvánvaló jelei.

A fentiekén kívül a nyár folyamán meghívásra előadást tartott az elnöki megbízott Szentesen és két alkalommal Debrecenben.

Amikor Reicher László a Naarden-i megbeszélésekről és nyári iskoláról hazaérkezett, újboli meghívást kapott Erdélybe, Borszékra, ahol egy szellemi és okkult tudományokkal, természetgyógyászattal, meditációval foglalkozó magyaryelvű táborozás volt folyamatban. kb. 70 résztvevővel, Erdély és Románia sok részéről. Gyors telefon egyeztetéssel sikerült az odautazás közbeni néhány órás találkozást és megbeszélést összehozni a Moldova-i Focșaniban élő és dolgozó négy fiatal román barátal, akik eddig is kiadtak már és még tovább igyekeznek teozófiai könyveket román nyelvre lefordítani és kiadni. Kérésükre további teozófiai bevezető kézikönyvet kaptak, és a munkájukkal kapcsolatos sok érdekes téma megbeszélésére került sor. Budapestről augusztus 15.-én reggel indult, és Brassóban este 8-tól éjfélig tartott a megbeszélés. Majd tovább utazott Borszékra, ahol már várták és 17 -19.-ig három napon át, napi két teozófiai előadás volt, amelyen magyarok és románok testvéri együttesben vettek részt. Érdekeség és nagy öröm az, hogy a helybéli Rom. Kat. plébános a plébánia épületét és magát a templomot is rendelkezésre bocsátotta az összejövetelek céljára. Ez különösen zordabb időjárás idején volt jó.

Minden túlzás nélkül megállapítható volt, hogy óriási a Teozófia, az Ősi Bölcsesség iránti éhség és érdeklődés. Kiderült, hogy Erdély minden nagyobb városában vannak már okkult tudományokat tanulmányozók csoportjai. Sajnos a sarlatánság oda is begyűrűzött.

Amikor kiderült az elnöki megbízott román nyelvismerete, akkor a következő nyárra egy román nyelvű és egy magyar nyelvű egymást követő egy-egy hetes nyári iskolára hangzott el meghívás.

A táborozás utolsó napján TV riportok készültek, amelyben a T.T. három célkitűzésének ismertetésében különleges hangsúly volt a testvéries együttélés elkerülhetetlenségén, különösen Európa ezen részén.

Emlékeztetés történt II.Rákóczi Ferencre, Erdély Fejedelmére, akinek vezetése alatt annak idején jobbágyok és nemesek, különféle nemzetiségűek együtt küzdöttek a szabadságért és emberibb jövőért. A riport a helyi és a bukaresti TV-ben kerül műsorra. A márciusban Budapesten készült riportot már sugározta a Román TV Magyar Osztálya, magyarul, román feliratozással.

Figyelemre méltó, hogy egyre több "Fórum" indul és alakul, amelyek szerintük "ezoterikus" és "a tudomány határterületén lévő tudományok" különféle irányzatait, klubjait, társulásait, szervezeteit, alapítványait stb. stb. igyekeznek összehozni megbeszélések, véleménycserék céljából. Emlékezzünk rá, hogy alakulása idején ez volt a New-Age mozgalom célkitűzése is. Azonban sajnos ezek között vannak álokkult és áltudományos, anyagi érdekeltsgű vagy éppen a különféle veszélyeket sem nélkülöző irányzatok is. Ezért óvatosaknak kell lennünk, és komolyan alkalmaznunk kell a helyes megkülönböztető képességet, és amennyire képesek vagyunk a bölcsességet is, és tájékozódunk kell e folyamatokban.

A nyár folyamán négyen csatlakoztak a T.T.-hoz, így most összesen 38 tagunk van.

Két régi kedves teozófus barátunk távozott el igen magas életkorban erről a fizikai világról, Dr. Letenóczky Ferenc és Földeák Szidónia. Mindketten a maguk módján nagy hatással voltak a magyar teozófiái mozgalomra.

Az elmúlt hónapok alatt több külföldi vendégünk volt, Erdélyből, Németországból, az Egyesült Államokból.

Reprint formájában ismét kiadtuk *H.P.B.: Gyakorlati okkultizmus, A.Besant: Az újrászületés törvénye, és Kahlil Gibran: A próféta* című könyveket.

Október 1.-én megtartottuk évi közgyűlésünket. A beszámoló egy része jelen hírekben is olvasható. A most kezdődött munkaév programjában szerepel havi egy nyilvános előadás keddi napokon. Tagtársainkkal együtt két tanulmányi csoportban folytatjuk munkánkat, általában kéthetenkénti összejövetelek formájában. Tehát az elfogadott program szerint (amit tagtársaink már megkaptak), minden második hétfő délelőtt 10 órai kezdettel egy intenzívebb sorozatot kezdünk, és általában minden második kedden (amikor a nyilvános előadással nem ütközik), 17.30-as kezdettel. Vezérfonál és alaptéma A.B. Az Ősi bölcsesség.

Budapest, 1994. október 31.

R. L.

**A Magyar Teozófiai Társulat kiadásában
az alábbi magyar nyelvű könyvek
kaphatók:**

1. ALCYONE:	A Mester lábainál.
2. A. BESANT:	A sors törvénye.
3. A. BESANT:	Az újraszületés törvénye.
4. A. BESANT:	Bevezetés a jógába.
5. A. BESANT:	Az Ősi Bölcsesség.
6. BHAGAVAD GITA	(Az isteni ének).
7. H.P. BLAVATSKY:	Gyakorlati okkultizmus.
8. H.P. BLAVATSKY:	A Csend Hangja.
9. H.P. BLAVATSKY:	Dzyan Könyve.
(Kivonat a Titkos Tanítás -ból).
10. M. COLLINS:	Világosság az ösvényen.
11. HILD KÁROLYNÉ:	A Grál-misztérium
ezoterikus jelentése.
12. C. JINARAJADASA:	Ami van és ami lesz.
13. C. JINARAJADASA:	Amit a teozófus hisz.
14. C.W. LEADBEATER:	A Csakrák. <i>(Előkészületben)</i>
15. J.G. PATTERSON:	A Létezés misztériumai.
16. Minden vallás egyesülése közös imáadásban.	
17. Teozófia és a Teozófiai Társulat.	
18. KAHLIL GIBRAN:	A próféta.

MAGYAR TEOZÓFIAI TÁRSULAT
1065 BUDAPEST
VI., Bajcsy-Zsilinszky út 51. I. em. 5.
Telefon: 153-4472

A TEOZÓFIA ÉS A TEOZÓFIAI TÁRSULAT

A Teozófiai Társulatot New Yorkban alapították 1875-ben és az indiai Madrasban vált testületté 1905-ben. Teljesen felekezet nélküli társulása olyan embereknek, akik az igazságot keresik, az általános testvériséget akarják előmozdítani, a toleranciát megvalósítani, az előítéleteket csökkenteni és a vallások, nemzetek és fajok lényegbeli egységét hangsúlyozni.

HÁRMAS CÉLJA:

Első:

Megalkotni az emberiség egyetemes testvériségének egyik magvát nemzetiségi, vallási, társadalmi osztálybeli, nemi és faji megkülönböztetés nélkül.

Második:

Támogatni a vallások, bölcseszettek és tudományok összehasonlító tanulmányozását.

Harmadik:

Kutatni a természet még fel nem ismert törvényeit és az emberben rejlő erőket.

A Teozófiai Társulat nem vallhatja kizárólag magáénak a teozófiát, a teozófia ellenben magáénak vallhatja a Teozófiai Társulatot.

A Teozófiai Társulat tagjai olyan tanulmányozó és kutató emberek, akik:

- vagy a világ valamelyik vallásához, vagy egyikhez sem tartoznak,
- a fent említett három cél elismerése révén egyesültek azért, hogy elsimítsák a vallások ellentéteit, és hogy összehozzanak jóakarató embereket, bármilyen is a véleményük,
- együtt kívánják tanulmányozni a vallási és egyéb igazságokat és tanulmányaik eredményét másokkal is közölni óhajtják.

A kapocs, mely őket összetartja, nem egy közös vallás hirdetése, hanem az igazság keresése, valamint az egyetemes testvériségben való hit. Azt vallják, hogy az igazságot tanulás, megfontolás, tiszta élet, a magasztos eszmények iránti odaadás, cselekvés és szolgálat útján kell keresni. Az igazságot pedig olyan jutalomnak tartják, amelyre törekedni kell, mert az nem dogma, melyet tekintélyek kényszerítenek az emberre. Azt tartják, hogy a hit az egyéni tanulás vagy az egyéni intuíció eredménye kell hogy legyen, nem pedig megelőzője. Alapja pedig a tudás, ne mások állítása legyen. Toleranciájukat mindenkire, még a békétlenekre is kiterjesztik, és ezt nem mint előjogot, hanem mint kötelességet gyakorolják; a tudatlanságot meg akarják szüntetni, nem pedig büntetni. Minden vallásban az Isteni Bölcsesség részleges kifejezését látják, inkább a gyakorlást, mint a tértítést. Jelszavuk a béke, céljuk az igazság.